

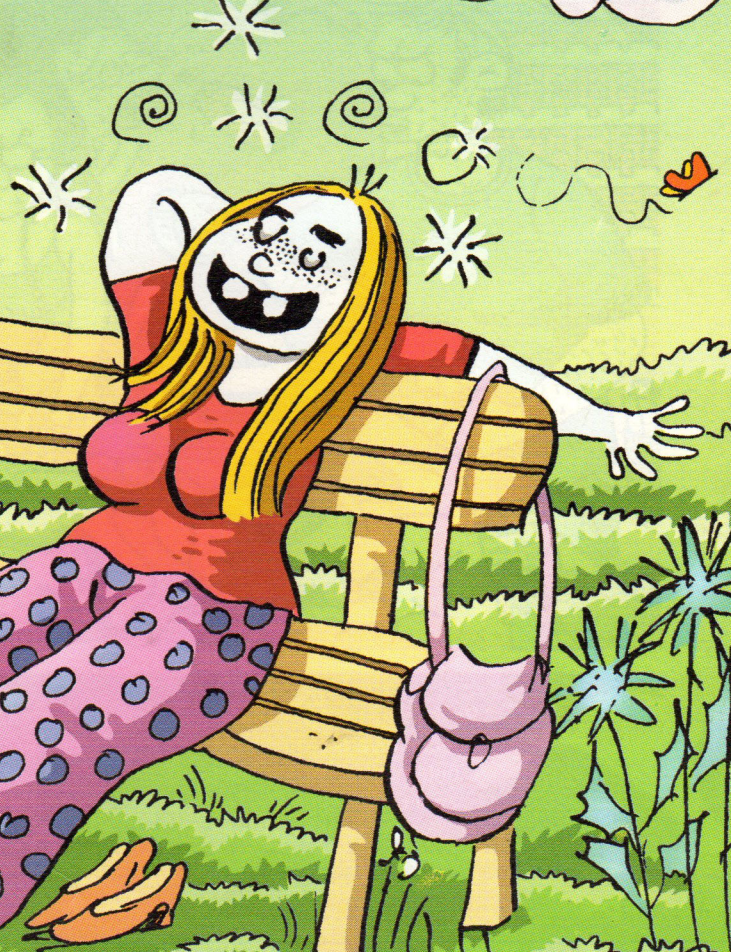
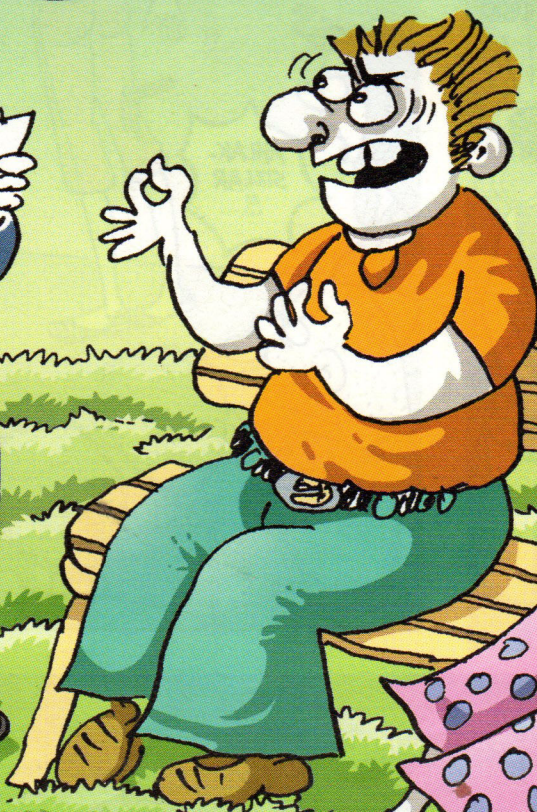
BAYAN YANI

Kadın cinayetleri, çocuk tecavüzleri, doğa katliamları hak hukuk eşitsizleri, GDO'lu yiyecekler, sosyal eşitsizlikler hepsi hepsi çözüldü!.. Sıra geldi alkole...

YASAK! BAHAR
MAHAR FARKETMEZ.
CEZASI VAR!..

BAHAR
SARHOŞLUĞUNUN
CEZASI MI OLUR-
MUŞ MEMUR
BEY!..

CEZASI
NEYSE ÖDE
VALLA.
NECATİ...
KAÇIRAMAM
BU BAHARI!..



Başbakan Erdoğan ayağının Amerika tozuyla nihayet Reyhanlı'ya gitti. Bombaların izleri silindi, caddeler pir-û pak yapıldı. Reyhanlı halkının tepkisinden çekinildiği için bindirilmiş kıtalar miting alanına taşındı. Erdoğan Reyhanlı'lara fırça atmayı da ihmal etmedi.



Ankara Kurtuluş metro durağında birbirine sarılan bir çiftin yapılan "Ahlaklı olun" anonsunun ardından aynı durakta öpüşme eylemi yapan kişilere eli bıçaklı yirmi kişilik bir grup saldırdı...



22'den sonra alkol satış yasağı ve kaos çantallı kadın...



TUNCAY AKGÜN * Şpek

* Reyhanlı'yı unutma!! Reyhanlı'ya gidecek diye olağanüstü güvenlik önlemleri alınan bir tek kendi canı tatlı Başbakanı, teşrif edecekler diye Reyhanlı'yı yıkayan, süsleyen püsleyen, bombanın açtığı çukurları kapatmaları unutma!!

* Ankara'da Kurtuluş metro istasyonunda bir çiftin sarılması üzerine "AHLAKLI OLUN!" anonsu yapılması

öpüşerek protesto etmek isteyen gruba saldıran AK PARTİ destekli olduğu belirtilen gerici grup. Ankara metrosu AHLAKLI OL!!

* Şimdi de ülkenin içkisine karışan AKP.. 'Kah giderim medreseye hu çekerim hak için, Kah giderim meyhaneye dem çekerim kime ne'

* Başbakanı protesto eden genci "seni parçalarım" diye tehdit eden

koruma.. Biz de seni parçalarız.

* Edirne'de cinsel istismara uğradıkları iddia edilen, yaşları 10 ile 13 arasında değişen 3 kız çocuğunu, istemedikleri için muayene etmeyen ve bu yüzden Prof. Gürcan Altun hakkında hapis istemiyle dava açanlar.

* Tayyip Erdoğan kafası kıyak gezen bir nesil istemiyoruz demiş.

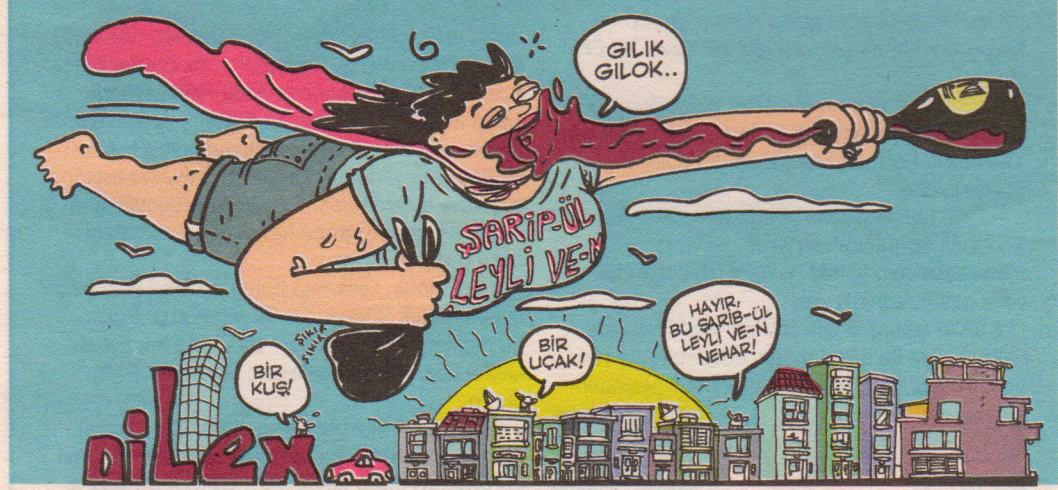
Evli mutlu, 3 çocuklu istiyoruz demeyi unutmuş.

* Mor Çatı Vakfı kurucusu ve kadın hakları savunucularından Av. Canan Ann'a yaptığı bir konuşmada erken yaşta evlilik sorunlarıyla ilgili olarak Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün evliliğini örnek göstermesi üzerine dava açılması.

Büyük utanç tablosu... 2011 verilerine göre 81 ilin tümünde çocuk istismarı, taciz ve tecavüz davaları açılmış...



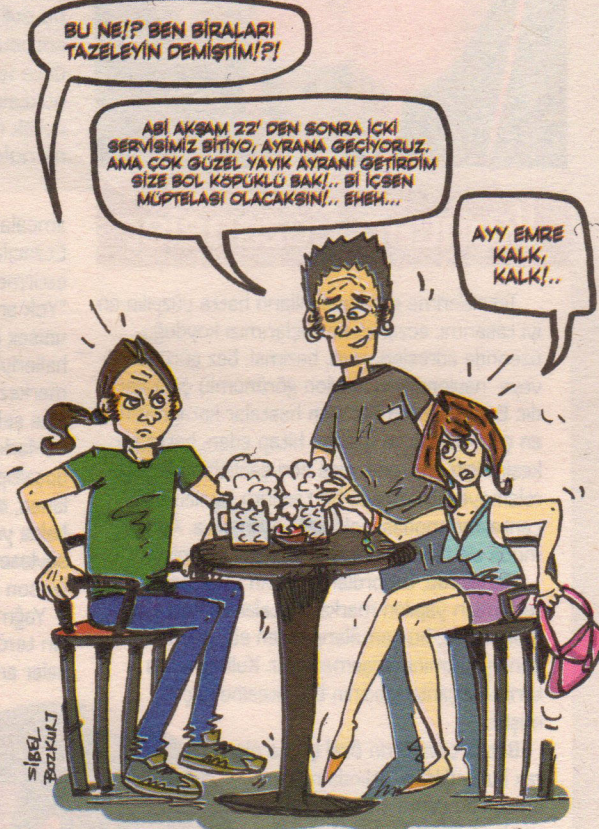
Dilex alkollü



Angelina kanser şüphesiyle göğüslerini aldırdı. Kanka ne düşündü acaba...



Çocuk tecavüzü olmayan ilimiz yok. İstatistikler korkunç...



Meclis'ten bildiriyor

Rujsuz hostes, Bayan yanı, Alkolsüz vatandaş...

Rujsuz hostes, Bayan yanı, Alkolsüz vatandaş... "Alkole, ruja takılma, sendikayı grevi itibarsızlaştırmanın ardından "Bayan yanı" uygulamasına resmen ne zaman geçeceksiniz?"

Bu soruyu, 26 Mayıs Pazar günü Birgün Gazetesi Pazar Eki'nde yazdığım yazıda Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'a sordum. Zira 23 Mayıs Pazar günü yaşanan lodos ve yoğun hava trafiğine bir de "yakıt almayan ekip", "anons acelecisi pilot", "azarlayan kabin memuresi" eklenmiş ve uçaakta isyan çıkmıştı.

Mel Brooks'un Airplane serisine benzemiştik... Çıldıran yolcu, "ay niye panikliyosunuz anlamıyorum ki" diyen "asabi bayan hostes"...

Kırmızı ruj kavgası çıktığında, "bazı siyasiler iç işlerimize karışıyor" diyen Türk Hava Yolları Yönetim Kurulu Başkanı Hamdi Topçu şöyle bir mesaj yayınlamış: "Ortaklığımızın mevcut üniformasında yer almayan kırmızı, koyu pembe vb. renkte oje ve ruj da görsel bütünlüğü bozmaktadır. Kabin ekiplerinin yolcuya servis esnasında en çok göz önünde olan ellerinin ve yüzlerinin görünümü ayrı bir önem taşıdığı gibi doğal bir görüntünün iletişimde daha ılımlı ve ulaşılabilir bir etki yarattığı da tecrübe edilmiştir"

Akla takılan bazı yorumlar - Ortaklığımızın mevcut üniforması derken, koltuk takımı, perdelik kumaşlardan yapılmış örnek kostümlerin kabul edilse tekrar kırmızı ruja geçilecek mi? Zira kadınların hatlarını göstermesin diye boru gibi inen garabet kıyafetlerdeki ağırlık kırmızı idi. - Kurumsal renk sıkıntınız varsa, dönüp uçaklarınızın rengine bakın. Kuyruktaki yabankazı kurumsal kimlikte erkek ve dişi olarak (reklamcı dili anlamında) ne renktir? Pembe ruju yasaklarsanız daha manalı olurdu.

- Kabin ekiplerinin servis esnasında gözlerinin ve ellerinin çok göz önünde olduğu... Aha şimdi kafama bir şey takıldı: Madem ki THY yolcularının hosteslerin yüzleri ve elleriyle yakın temasta olduğunu düşünmekte. O halde hostes kızlarımızın aylık cilt bakım ve haftalık manikür paraları verilmekte midir? Bunu araştırırken Erol Köse'nin hostesler hakkında ettiği densiz lafları da okumaya maruz kaldım. Ancak bir hostes şu cümleleri yazıyordu: "Saçımızı-manikür ve pedikürümüzü kendimiz

yapıyoruz". E bu olmaz. Hostesin saçının, tırnağının, makyajının masrafını ödeyeceksin.

- İletişim mi dediniz? Yakıtı biten uçakta kalmak istemeyen bunalmış yolcuyu azarlayan arkadaşlar bordo ruj sürse ne olur, rujsuz olsa ne olur? Onlara ruj sürme tembihleri yerine uçuş psikolojisi eğitimi verin.

Bayan Yanı

Gelelim Bayan Yanı'na... Türk Hava Yolları'nı gizli "Bayan Yanı" uygulaması olduğuna dair bir süredir ihbarlar almaktayım. Açık bir uygulama olmadığı için şimdi kimseyi suçlayamayacağım ama takibe alıp, gelen ihbarları değerlendireceğim. İç hatlarda uygulamanın şöyle yürüdüğü iddiası var: Mümkün olduğunca birbirini tanımayan kadını kadın yanına erkeği erkeğine verince... Doğrusu dikkatimi çekmemişti. Çünkü genel olarak gruplar halinde gittiğimiz için kadınlı erkekli karışık oturuyoruz. Ama şöyle bir flashback yapıp geriye doğru gittiğimde, yalnız uçuşlarımda yanımda hep kadınların olduğu da dikkatimi çekti. Çoğunlukla doğu uçuşlarıdır ve Erzurumlu teyzelerle oturmuşum, sohbet etmişim. Bundan sonra dikkat edeceğim.

Önümüzdeki günlerde sorulacaklar

- 1- Ulaştırma Bakanı'na
- 1- Diyarbakır uçağında yakıt bitme rezaleti sorulacak
- 2- Grevin ve grev kırılganlığının THY'de yarattığı tahribat sorulacak
- 3- Kabin görevlilerinin uçuş psikolojisi eğitimleri alıp almadığı sorulacak.
- 4- Alıyorlarsa kimler tarafından verildiği sorulacak.
- 5- Hostes kızlarımızın saçlarının kuaför paraları verilip verilmediği sorulacak.
- 6- Hostes kızlarımızın ve steward denen erkek kabin görevlilerinin manikür el bakımı masraflarının verilip verilmediği sorulacak.
- 7- Hostes kızlarımızın cilt bakım ve sağlıklı makyaj malzemelerinin bedellerinin ödenip ödenmediği sorulacak.
- 8- Ve daha uçaklarda içki sunumuyla ilgili bir sürü soru sorulacak.
- Buradan da genel alköl düzenlemesine geçilerek,
- Başbakan'a
- 9- Alköl düzenlemeleriyle içki tüketiminde ne kadar artış hedeflendiği sorulacak.
- 10- Bu düzenlemeden önceden haberdar olan kimlerin bu alana yatırım yaptıkları sorulacak.

BAYIR GULU

● NASIL BULUYORSUNUZ O ESPRİLERİ



FEYHAN GÜVER

Akşamsefası

• 40 yıldır yanımda kalan o yıpranmış cici-lerim, esvaplarım, ceketlerim senden çok vefalı çıktı EX.

• EX gitti diye üzölmek, piyango çıktığında serveti kaptırmamak için konu komşuya karşı, piyango çıkmadı gibi davranmakla aynı tavrıdır sanki.

• EX, kara kışta yerler karla kaplı, eksi 5 derece havada kedinin önüne buzdolabının buzuğundan çıkarılmış ciğeri koyduğunda hayvancağıza nasıl bir imtihan uyguluyordu



acaba? Bütün mahallecek güvensizlikten saldırganlaşan kedinin önünden ciğeri alamamıştık, ama alınması

gereken mesajı, o dakikada almıştım.

• Engellenebilecek bir sürü sanal kullanıcının olabileceği, Fezbuk engelli listesinde tek başına yer alabilecek kadar özel birisi EX.

• Hissedilen sıcaklık 45 derece yaz havasında, türlü zorluklarla merdivenlerden eve taşınan, buz dolabında uzun süre soğutulmuş tam yenebilecek kıvama gelen koskocaman karpuzun, kabak çıkması gibi bir şeydi bu EX evlilik...

• EX kişiler tarafından eşler aldatırken Çift Kişilik Performans şart, ama eşler kandırırken Tek Kişilik Performans yeterli bu evlilik hayatı gösterisinde.

• EX'e kötü bakışım yüzünden minumum 15 yıldır, en nadide yerlerde çekilmiş fotoğraflarımın içinde kullanabileceğim bir tane profil resmim yok.

• EX'in şehirdışı toplantılarına gidişlerinde valizini itina ile hazırlaması, dönüşlerinde hızla boşaltması, valiz hazırlamayı öğrenmesinden



İkoncan Eczaneler

Tespitlerime göre son yılların hatta yüzyılın en iyi tasanımı; eczanelerin ilaçlarını koyduğu, üzerinde adresleri yazılı, bezimsi, bez görünümlü veya naylonumsu, naylon görünümlü çantalar. Eczanelerden ilaç alan hastalar katagorisinde en çok 40 yaş ve üzerine hitap eden, hatta bu kesim için en trend, nice deri çantalarla değişti-relemeyecek kalitede bir tasarımı sayılan bu çantaların modası çok hızlı yayılmakta. Ayrıca moda akımında İkoncanların hızını geçmiştir.

Dergilerde, bilbordlarda, yayın kanallarında, reklamları yapılan marka çantalar ve hatta çakmaları bile, bu çantaların elden ele, günden güne yayılımına erişememiştir. Kullanım hızı fi tarihteki çanta icadının bile ötesine geçmiştir.

Bütün teyzelerin özel çanta olarak kullandıkları, aslında reklâm amaçlı bu çantaların üzerindeki yazıların fazlalığında yakınlıkla ilaçlarını almaktadır, bazen hastalar ve hasta yakınları...

Bu çantalar halk arasında o kadar kabul görmüş ki; "Hanım kızım, bitene kıza, bitene geline ver, hanımda görünce gönüllendirler, özenirler şincik" diyen dedeler.

"Sırf sizin model kaliteli diye sizden ilaç alıyorum" diyen sosyetik teyzeler...

"Hep sizden ilaç alıyorum, bir tane daha verin" diyen amcalar, teyzeler... "Forunlarıma hediye edeceğim" diye aldığı ilaç çantasına tebebsümle bakan nineler, dedeler...

"Laylon gibi kumaştan olan kadın çantaları burada mı?" diye sorup varsa o eczaneden ilaç alması için, karısı tarafından tembihlenip yollanan kocalar...

"Virme bağa o çinteden, bağyaan çintesi o" diyerek aldığı ilaçları pazar çantasındaki pırasaların yanına sinirle tıkıştırarak anti-feminist

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE



Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

değil; valiz içindeki kanıtları gizlemeyi öğrenmeye geçişindenmiş. Bulduğum sex objelerinin üzerine, EX'in ilkökul ödevinde kalp şeklinde kesip kullandığı çocukluk resmini yapıştırdım. Onları tekrar kullanırken görmüş olabilme ihtimalinin sıfır olduğundan ve çocukluk resminin aldatma eylemini daha da körükleyeceğinden emin olmama rağmen kendimce bir vicdani ceza uygulamıştım.

• İnsanoğlu tekerleği buldu, kıtaları keşfetti, uzaya mekik fırlattı, aya ilk adım attı. Bütün bu nicelere nispeten ben; EX'i buldum, evliliği keşfettim, yüzüğü fırlattım, bekârlığa adım attım.

• EX Elti, "bitirme sakın bu evliliği! 15 yıl önce, bana sorduğun soruya cevaben her şeyi görüncem değil, kaynanam yönetiyor. Başka kadın, aldatma falan yok, kaynanam noktaladı bu evliliği" diyordu. EX Elti'nin sorduğum aile sorusunda 15 yıldır bıraktığı, iki nokta üst üste işaretine, EX'in oluşturduğu, yan yana üç noktalara, ünlemlere, soru işaretlerine, sanırım evlilik metninin son tashihiinde artık bir kayna-na noktası gerekiyordu.

amcalar... Ve daha kimler kimler...

Eczacıların, hastalara ilaç muadillerini kabul ettirmekten daha çok çaba harcadıkları, "Yok amca; Bu çantaların kadını erkeği yok, unisex bu çantalar" sözleri karşısında, hasta halleriyle sırada bekleyenler sanki alışveriş merkezine gelmişler tadında bir ilaç alışverişine şahit oluyorlar çok zaman.

Marketlerden erzak aldığı poşet torbaları boşaltıp yıkayıp tek tek ipe asıp kurutup kullanan, artık çevrede kül olup imha edilecek halde yapıldığını, uzun süre durursa kül olup evine yayılacağını söyledim de ikna edemediğim komşu Teyzem için bu çantalar son moda ve kullanmaya kıyamadığı bir aksesuardır.

Yağmurlukların yapıldığı Şinst kumaştan ve fermuarlı olanları tercihen en çok aranan model ve bu modelin olduğu eczaneler en işlek eczaneler.

O çantayı, alt kalıp olarak kullanıp üzerine örgü, düğme, kumaş vs. kaplayarak modernize eden çeşitli modeller yapıp kadın altın günlerinde birbirleri ile yarıştıran hamarat kadınlarımız fazlası ile var.

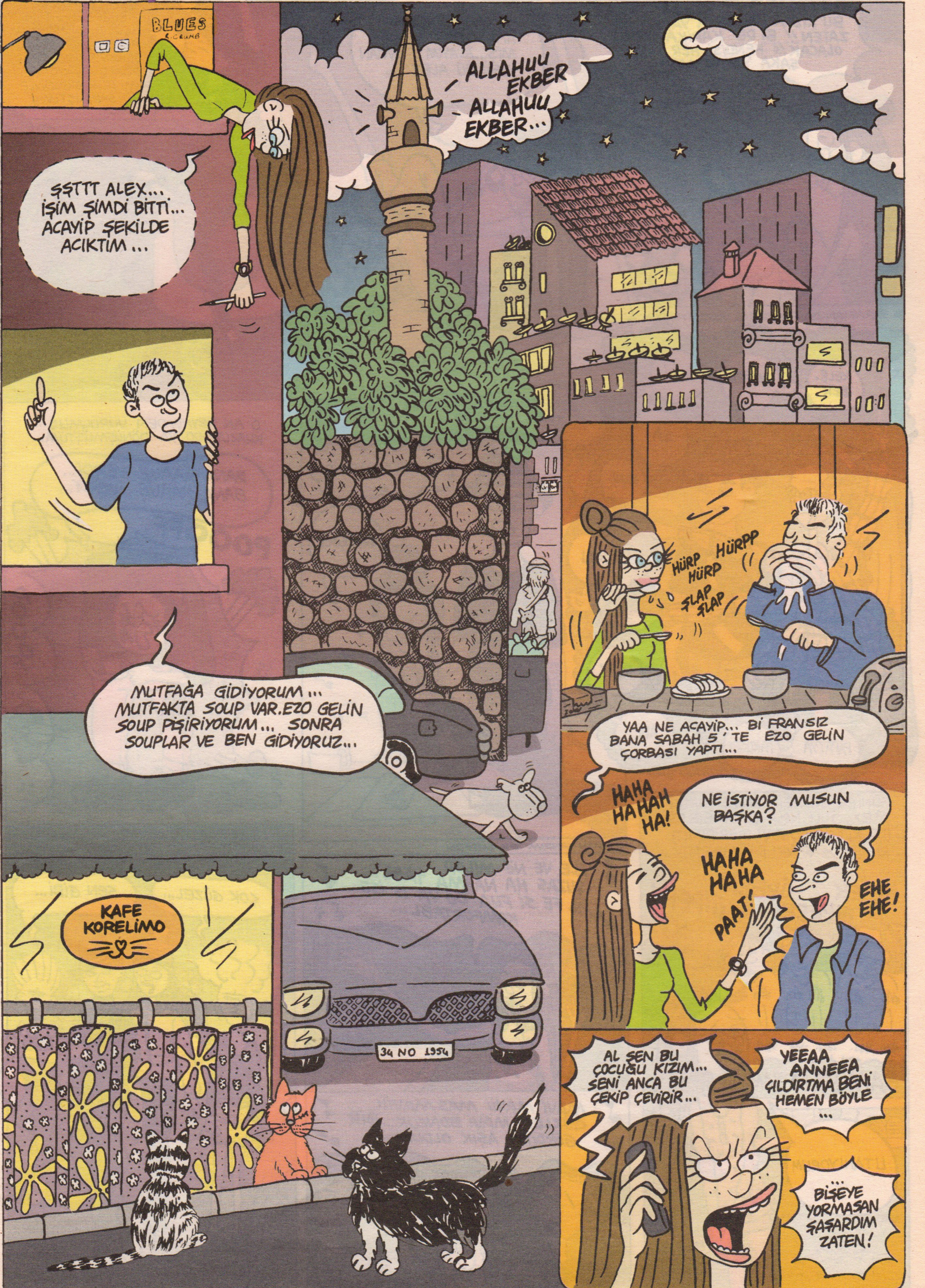
Elişi çantası, terlik çantası, nadiren ilaç çantası olarak kullanılan bu çantalar; çarşıda, pazarda, tatilde, günde, otobüste, parkta, mahallede, her yerde, her zaman..

Hastaneler bu çantalar ellerinde olan insanlarla dolu. Bazen durumunu net anlatamayan hastaların, nerede muayene olduklarını anlayabiliyor doktorlar. Aynı kişide aynı çantaların fazlalığı kronik bir hastalık durumu veya fazlaca ilaç tüketimi olduğu bilgisini verebiliyor çevreye karşı.

Kimi zaman bu çantalar insanın nereli olduğunu, nerede oturduklarını belirler. Tatil beldelerinden kim nereden gelmiş ya da neredeki eczaneye gitmiş bilirsin. Hatta eşkal belirtirken önemli bir ayrıntı, önemli bir detay.

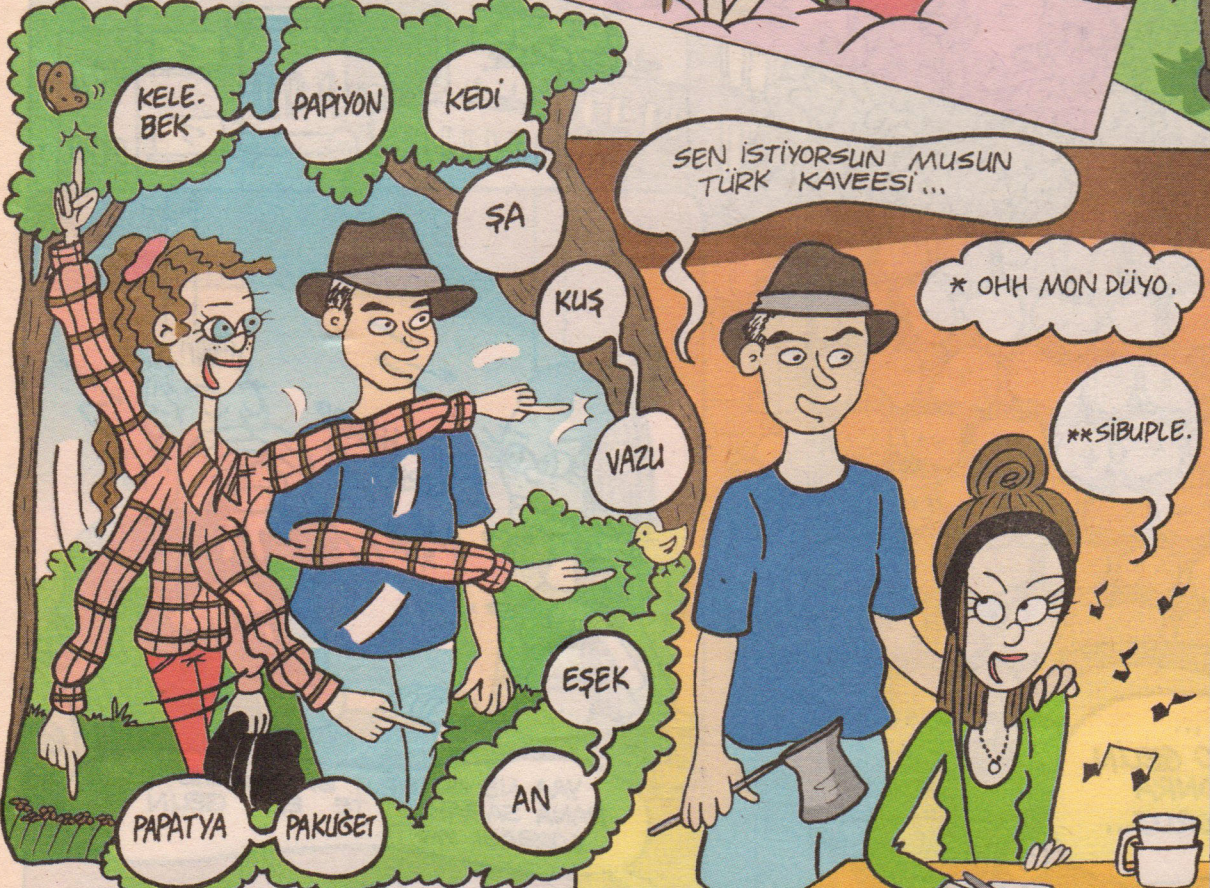
Verilen kağıt peçeteyi kumaş mendil gibi katlayıp yelek cebine koyarak, defalarca kullanan ve lâzım olduğunda karşındakine teklif eden teyzelerin döneminden geliyorum ben. Bu çantalar o dönemin insanların içinde barınan "ederinden fazla değer verme duygusu"nu tekrar ortaya çıkarmıştır.

Çocukluğumun nostaljisi sandığım bu davranışlar, bu çantalar sayesinde şimdiki zamanımızda hala tazeliğini koruyabilmekte.

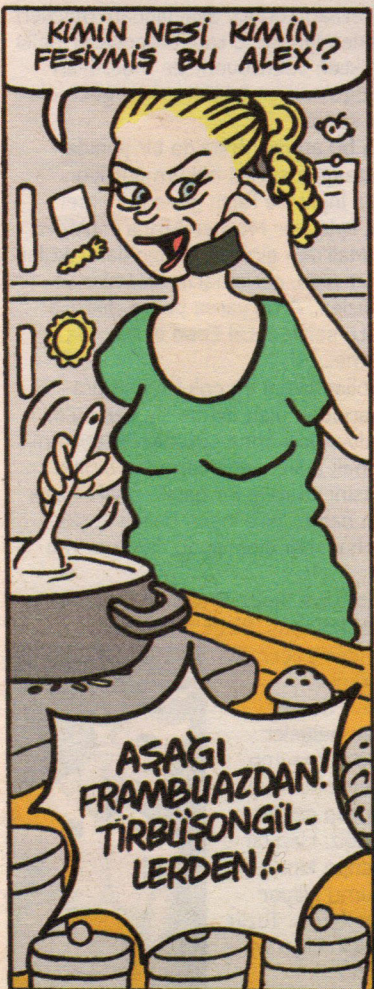
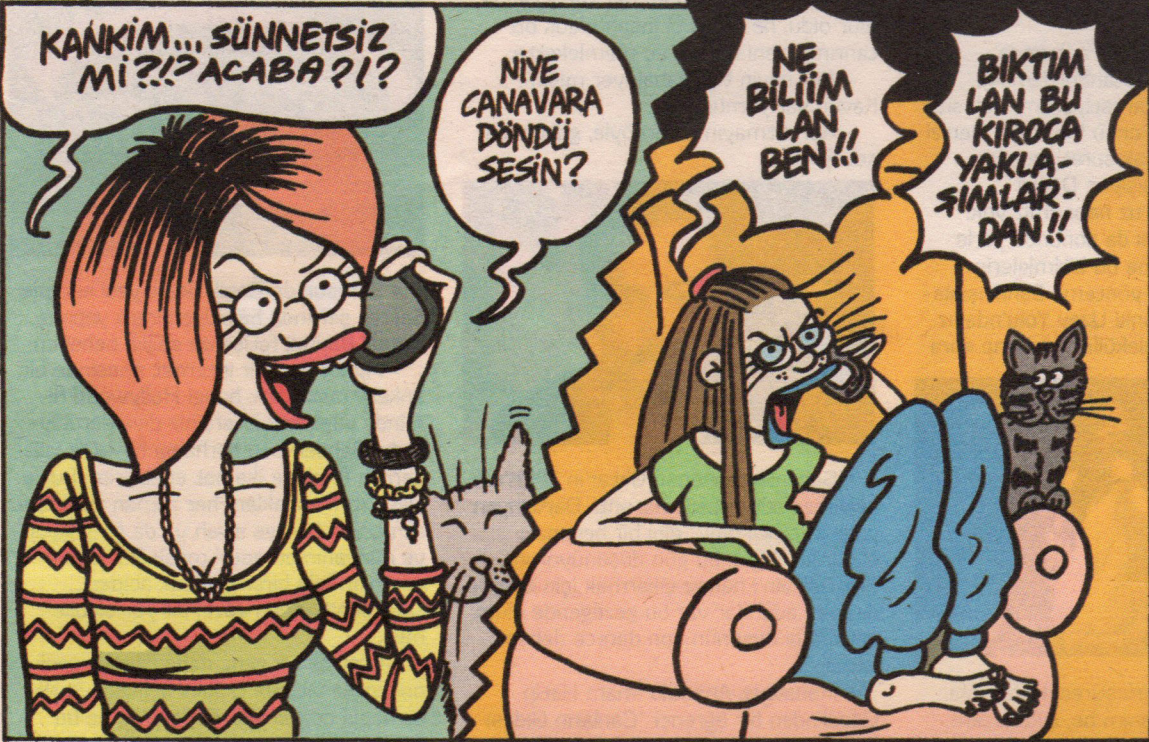
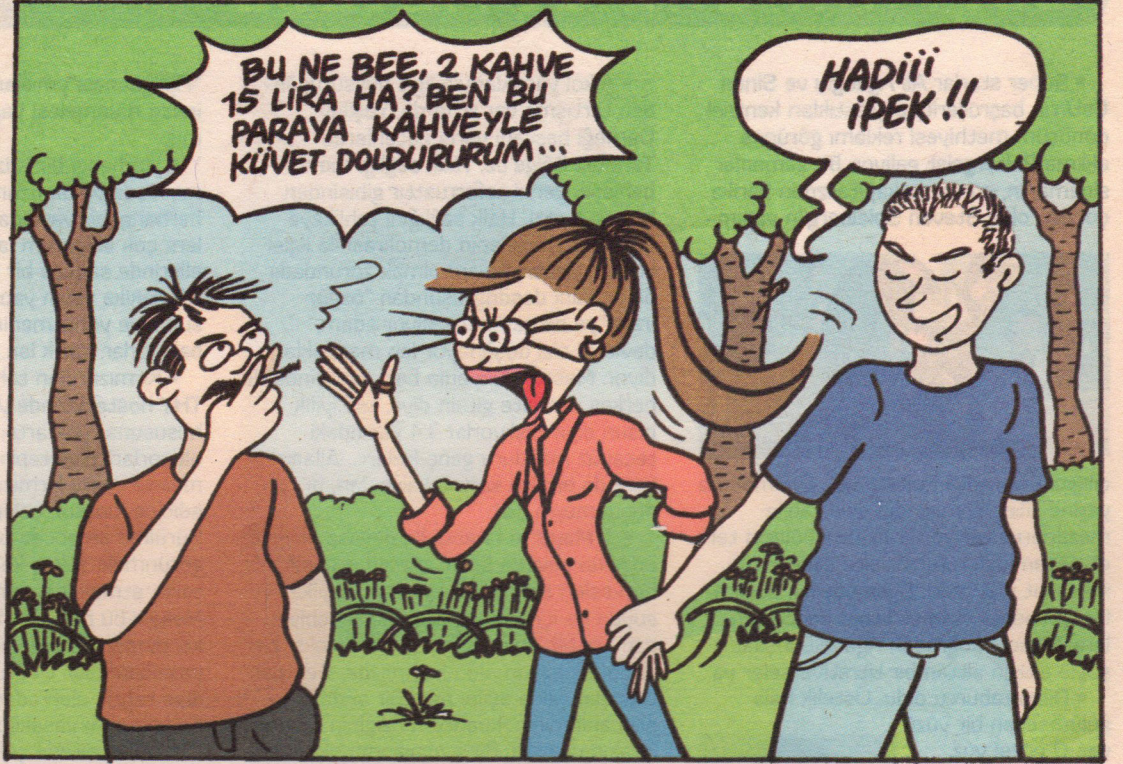




Bİ TARAFTAN DA FRANSTZCA ÖĞRENIYORDUM.



ÜLKEMİZDE HARİKA TURİST KAZIKLIYOR-
LAR... HEM DE SEVEREK, GÜLEREK,
ÖPEREK, OKŞAYARAK...





• Süper starlar Ali Ağaoğlu ve Sinan Çetin'in başrollerini paylaştıkları kentsel dönüşüm methiyesi reklamı görünce aklıma Poltergeist geliyor. Bir zamanlar sinemanın, sonra da kapitalizmin harika çocuğu olan Steven Spielberg'in yapım-



cılığını üstlendiği Poltergeist. O filmde de yerine site yapmak için eski kabile mezarlarını taşıyorlardı, ama bölgeyi terk etmeyen kadim ruhlar site sakinlerine musallat oluyordu. Oysa böylesi durumlar için adres vermek lazım bence ruhlar. Mesela doğrudan Ağaoğlu İnşaat'ı şöyle alttan alttan bir titretiverseler ya...

• Dilan taburcu oldu. Üstelik hala gülümseyen bir yüzü var. O güzel yüz, onun için endişelenen milyonları da gülümsetti, ne güzel... Geçenlerde yaptığı röportajda artık gelecek planlarının değiştiğini ve avukat olmak istediğini söylemiş Dilan, ne güzel... Yakında Dilan gibi ileri demokrasinin sillesini yemiş cesur avukatlara ihtiyacımız olacak ne de olsa.



• "Dilan marjinal örgüt üyesi, vicdanımız rahat" demişti vali, emniyet müdürü falan. Koskoca devlet yetkilileri bilmiyor galiba, marjinal örgüt üyesi olmak yasadışı değil esasen. Demokratik ülkelerde insanların marjinal görüşler geliştirip şiddete başvurmadan bunları savunma hakları vardır. Zaten bu düzene bundan demokrasi deniyor; Brunei Sultanlığı'ndan bir farkı olduğu için. Ayrıca demokrasilerde polislin yargılama ve infaz yetkisi de yoktur, ama biz paralel evrende ikamet ettiğimizden bunun bir önemi yok tabi.

• Reyhanlı'da patlayan bombalardan hayatını kaybeden onlarca insana rağmen odak noktasının hala Türkiye'nin Suriye politikası olmasını benim aklı havsalam almıyor. Basına uygulanan sansürle gasterimizin de Matrix'e bağlayıp "Aslında bir Reyhanlı yok" tadındaki yazıları da beni benden aldı,

dehşete düştüm. Çünkü kederle fark ettim ki bombalanan sadece Reyhanlı'da toprağa düşen ve bir ağdın peşi sıra mezarlıklara sürülen bedenler değil; hepimizin vicdanıymış, valla helal olsun. Çünkü vicdanın olmadığı yerlerde ölümlere ceset denir. Vicdanlı insanlarsa ölümlerini içten içten hisler, yaşla sararır...

• Temel'e yüklüce bir miras kalır ve Temel de bu parayı bir yerlere saklar. Temel'in parayı nereye sakladığını öğrenmek isteyen Dursun da sorar; "La Temel nereye sakladun parayı daa? Kesin yastığın altına koymuşsundur." Temel kendinden emin ve hafifçe sınıtarak cevap verir; "İlahi Dursun, aklın sıra beni kandırıp ağzımdan laf alacasun. Hiç sana paraları dolaba çamaşırların altına sakladığımı söyler miyim..." Reyhanlı'daki saldırılardan sonra boy boy yetkili televizyonlara çıktı ve haberciler de sordular; "bu saldırıların kim yapmış olabilir?" Yetkililer hep bir ağızdan atıldılar; "Kesinlikle Özgür Suriye Ordusu yapmadı..."

• Alkolle ilgili IV. Murat yasakları komisyondan ayıran eşliğinde geçmiş. Ayranların biri gitmiş, biri gelmiş. Bence biz artık kapayıp dükkanı gidelim, mizah dergileri doğrudan meclisten çıksın.

• Alkol yasaklarıyla ilgili büssürüsünden tartışma var tv'lerde. Yeşilay Demeği başkanı vardı geçenlerde Tarafsız Bölge'de. Halk sağlığı mevzu bahisse, gerisi teferruattır gibisinden konuşuk etti. Halk sağlığını tehlikeye atıyorsa, meselenin demokrasi ile ilgisi yoktur, devlet önlem almak zorundadır diyor. Yani dosdoğrusundan "özgür irade"ye ne gerek var diyor adam, devletli sizi düşünüyor lan manyaklar diyor. Mesela dünyanın bazı yerlerinde de herkes cennete gitsin diye, sırf iyilik olsun diye taşıyorlar 14 yaşındaki tecavüz mağduru genç kızları... Allaam bi kere de bırakın karışık kalsın lan, bi düşünmeyin bizi.

• 1 Mayıs'ta İstanbul'u devasa bir gaz odasına çeviren biber gazının organik, herkesleri sınırlıslam eyleyen tazyikli suyun da içme suyu çıkması sebebiyle sanırım bir zihin açılması, bir detoks, bir lön purifikasyon oldu hepimizde. Genizler, bronşlar falan açıldı hep. Bir anda hayatın anlamının, kuantum fiziğinin felan idrakına vardık. Bir aydınlanma oldu yani. E normal aslında. Overdoz organikliğin bünye üzerinde bir takım etkileri olacak elbet.

• Mümkünatlı ise yaz aylarında Marmara Denizi'ni İstanbul'dan alıp başka yere taşıyınlar istiyorum. Alın size esas çılgın proje! Çünkü Marmara Denizi her yaz buharlaşmak suretiyle hepimizin üstüne yapıyor. Denizi üstümüzde taşıyoruz haberimiz yok.

• Emek Sineması da sonunda yerle yeksan eylendi. Ama bu bizimkilerin sinemayı "taşımaya" yöntemi. Sanki işinla icra ediliyor, sanki Uzay Yolu'ndayız. Sinemayı önce molekülüne ayırıp sora



8. katta yeniden birleştirecekler. Işınla bizi Scotty valla canım be, çıkamıcam sekizinci kata. Ya aslında düşündüm de Beyoğlu'nun tümünden üstünü kapayıp avm yapsanız... Hayır böyle teker teker zor olur be canım, uğraştırır yani.

• Geçenlerde Mecidiyeköy'deki Profilo Alışveriş Merkezi'ne iş elbiseleri ile girmek isteyen bir işçi güvenlik içeri almamış. "Müşterilerinizi rahatsız edersen" demişler. Ohahaha diye gülmek istiyorum. E avm'ler bir tür steril uzay üssü, tüm müşteriler lsd kafası yaşar gibi mutlular, tüm vitrinler rengarenk, herkes sevinç içinde tüketiyor, kuşlar, kelebekler falan derken oradan iş elbiseleri ile bir işçi çıkageliyor ve "mavi hapi alırsan bu hikaye sona erer, kırmızı hapi alırsan harikalar diyarında kalırsın. Dilediğin gibi tüketmeye devam edersen" diyor. İşte avm sahipleri bundan korkuyor, ya müşteriler işçiye görüp titreyerek kendine gelirse... Ya müşteriler mavi hapi seçerse?

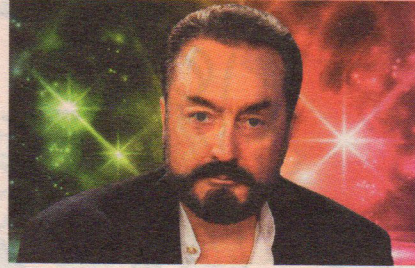
• Dünyanın en naif faşisti ile karşılaştım geçenlerde. Yaşlı ve sevimli bir teyz. Evinde boya yaptırması ve Doğulu boyacıları "insan yerine" koyduğu için övünüyordu komşusuna. Şöyle diyordu; "bana saygıda kusur etmediler sağolsunlar. E normal tağbi, ben de onları insan yerine koydum, insan muamelesi yaptım" Yani sanki boyacılar

"Fiji iguanası"ymışlar da, teyzem onlara insan muamelesi yapıp iki lafin belini kırmış.

• Herhangi bir kriz anında, önemli bir mevzuda ya da uzun sürmesi gereken herhangi bir yayında görev alan spikere çok acıyorum lan. Çoğunlukla ellerinde sadece bir cümlelik yeni bilgi ile 15 dakika yayın yapıyorlar. Reklam koy-sun diye yönetmenin gözünün içine bakıyorlar. Yazık lan...

• Kırmızı rujun tahrik sebebi olması ile THY hosteslerinde yasaklanıyor olması hususuna "yok artık rujdan da mı tahrik oluyorlar" diye tepki veren var. Manyak mısınız olum; kırmızı ruj elbette tahrik edicidir, hoştur, çekicidir, güzeldir yani. Sürülme amacı da budur zaten; hoş görünmek. Yoksa kadınlar yarasa balığını taklit etmek için sürmezler kırmızı ruj. Mesele bu değil ki... Mesele bazı herifler kendinden tahrikli diye ruj sürmenin yasaklanması. Doğrudan "gadin var la" diye tahrik olan adam var. Onu napicez? Kadınları mı yasaklıcaz?

• Üniversitede çok tahrik edici bakıyorsun soruşturması açıldı. La noli? Herkesler herşeylerden her türlü tahrik olur oldu, ne biçim bi insan olduk biz tanrım... Yani durum şu memlekette; - Arif neyin var, kabak yer misin? Kavun var yumuşacık... - Abi tutmayın onları öyle, gözünüzü seveyim.



• Geçenlerde Adnan Oktar'ın "PKK'nın çekilmesinde yaptığımız anti-Darwinian yayının etkisi oldu" gibi bir beyanatı olduydu. O gün bu gün düşünüyorum. Sırf Darwin'i haksız çıkarmak için evrime direnen adamlar var bu gezegende olum, aslında bi düşünün son derece dehşet verici.

• Manavgat Anadolu İmam Hatip Lisesi'nden bir öğrenci "Canların Gıdası Kuran-ı Kerim" adıyla bir proje yapmış ve TÜBİTAK bilim kuruluna sunmuş. Bu projede Kuran-ı Kerim dinletilen bitkinin diğer iki bitkiye oranla üç kat daha fazla büyüdüğünü gözlemlemiş. Evet şimdi ateyizler bunu da açıklayın bakalım...

• AKP Ankara İl Yönetim Kurulu üyesi bir zat twitter'da ateistler için "kişiliği bozuk ruh hastası ateist geçinen tipler" demiş. Tahammülsüzlüğünüze sağlık bebeyim... Tahammülsüzlükten "ben ne dediğimi biliyor muyum Sedat" olmuş adam. İt hayvanı domuz eşiği manyak salak aptal şey gibi birşeyler demiş, ama hırsını daha alamamış belli.

• Atatürk gay miydi polemigi çıktı bi de şimdi. Medeniyetçi ağzıyla konuşacak olursam; yıl olmuş 2013, hala gay'lik müessesesi hakaret etmek için kulanılıyor. Freddy Mercury heteroseksüel miydi diye sormak ne kadar hakaretse, Atatürk gay mi sorusu da ancak o kadar hakarettir.



Ayrıca da homoseksüellerin seks hayatı heteroseksüelleri neden bu kadar alakadar ediyor lan? Siz soğutmadan dönsenize kendi yatağınıza olum...

• Ankara metrosunda birbirine sarılarak duran gençleri görünce "aman Allahım aha şimdi ahlakımız bozulacak" dehşetine düşen yetkililer, "lütfe ahlaka uygun duralım" diye anons yapmışlar. Valla şekerim gün geçmiyor ki insan ohaha'lara gark olmasın bu ülkede.

• 90'lı yıllarda otomobillerin arkasına yapıştırılan sticker'larla süren sessiz bir savaş vardı. Bi "huzur İslam'da" cılar vardı, bi de "atam izindeyiz" ciler. Sahi noldu onlar?

• Geçenlerde su kesintisi oldu bizim semtte ve iki gün sürdü. Susuz kalmaktan daha kötü bir şey varsa, o da su gelince biriken dağ gibi bulaşığı yıkamamış ya la...



• Samsun'da Canik Belediyesi komple bayrak şeklinde belediye binası yapmış. Brava! Bayrak fetişinize sağlık bebeyim.

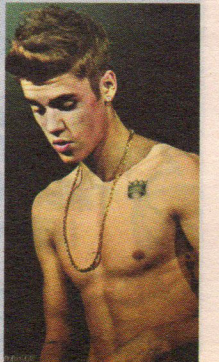
• Mynet'imsi bir internet sitesinde bir ankete rastladım; hangi Hollywood filminde yaşamak istersiniz diye soruluyordu. Şahsen ben herhangi bir 90'lı yıllar gerilim filminde ikamet edebilirim. Puslu New York sokakları, her zaman yağmurlu atmosfer, herkes siyah ya da gri giyiyor ve dünyanın en aptal mesleğini yapan adamları bile birer cool'luk abidesi... Dünyada bundan güzel bir yer olabilemez.

• İsrail'de bir genç daha Filistin işgali nedeniyle vicdani reddini açıkladı ve altı ay hapis cezası aldı. Türkiye'de de bu reddiye destek verenler var. Ama bunların bazıları Türkiye'deki vicdani reddileri desteklemiyorlar. E tabi buradakiler halkı askerlikten soğutuverir de maazallah Ortadoğu'nun en büyük askeri gücü olmayız sonra.

• Ya bu arada Afrika'da bir yeniden kolonizasyon süreci hüküm sürüyor. Fransa, İngiltere falan gene bi parsel parsel eylediler Mother Africa'yı (Afrika Ana). Mali'den girdiler, Kongo'dan çıktılar. Ölümle oldu, çatışmalar, saldırılar ve tecavüzler... Ama varsa yoksa diktatör pis kötü salak aptal Esad di mi... He canım he...

• Hollanda'nın en çok izlenen programlarından olan Langs De Leeuw'da komedyen kişi anne sütünün faydelerini belirtmek adına konuklarından birinin memesini emmiş. Bir başka ohahaha'lık durum daha... İşte insan bazen keşke Freud hayatta olsa diyor, demiyor mu yani?

• Almanya Justin Bieber'in maymununa el koymuş. Bizde adam avm gişesinden geçerek gibi girdi ülkeye, Almanya'da geç sunulan belgeler yüzünden maymununa el konulmuş. Sonra hep eziğiz, hep eziğiz. Hep bir sen benim kim olduğumu biliyor musun kafası. Tuzlu ayran için ciğerim, açılırsınız.



Otobüsteki Kadın

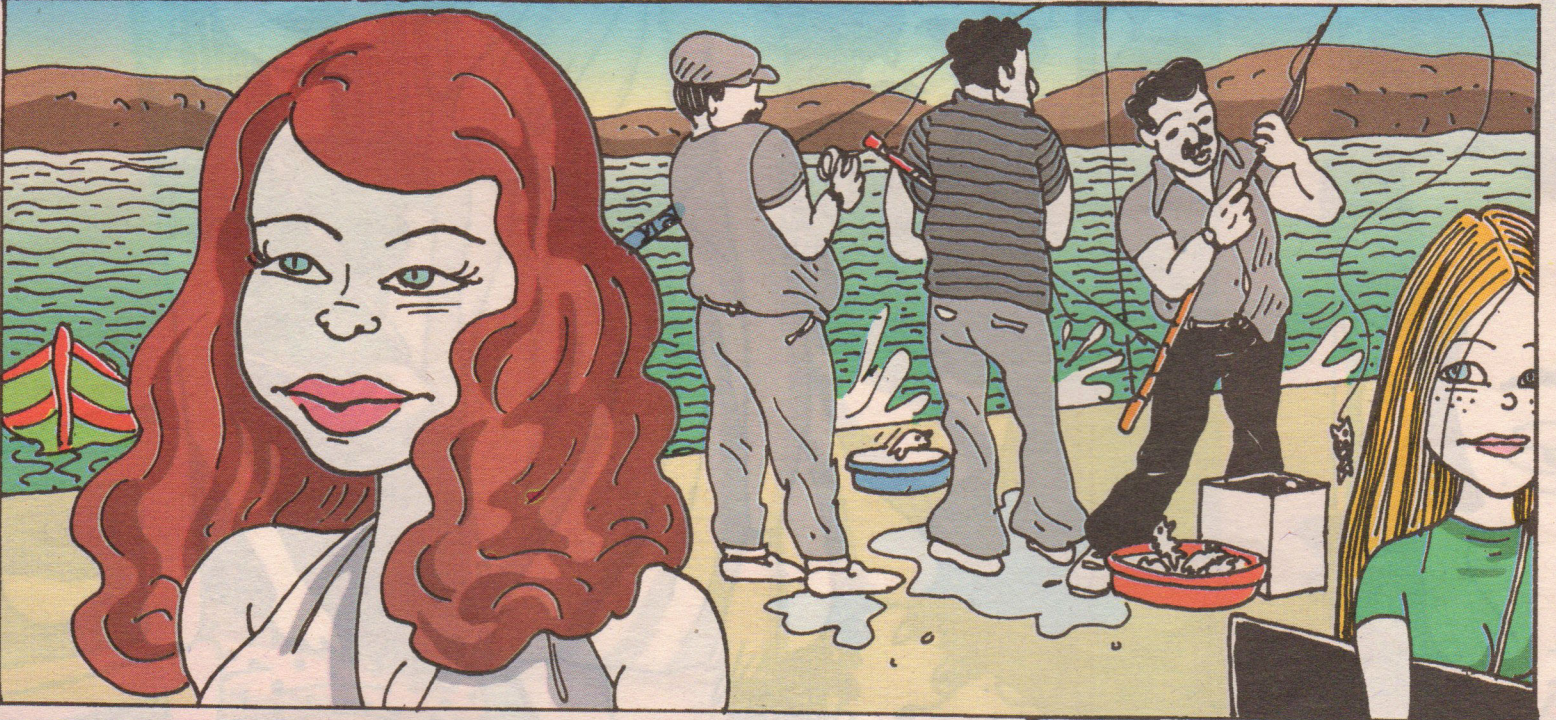
Ramize Erer



Elbiselere olan merakımdan dikkatimi çeken güzel elbisesiyle birlikte, aşırı beyaz tenini ve kızıl saçlarını farkettim. Fazlasıyla çıplak görünmesine rağmen benim dışımda kimse onu görmüyordu sanki, en tuhafı buydu.



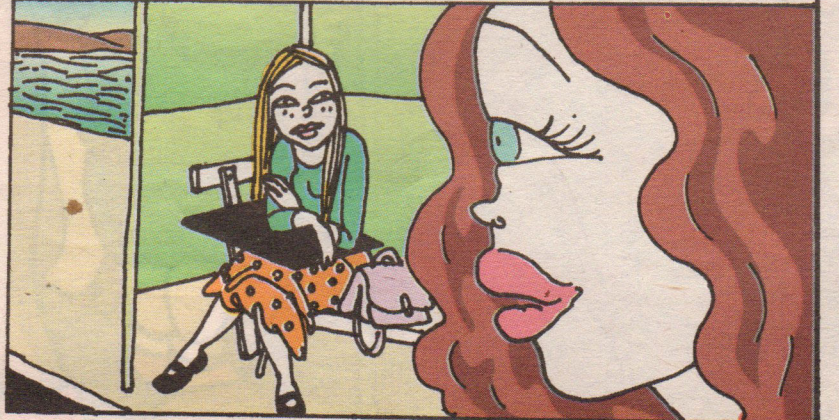
O tuhaf kadına hep, sahil hattındaki otobüslerde, otobüs duraklarında, bazen de sahilde yürürken rastlardım. Bu yürüyüşlerin otobüslere indi, bindi yapmak için olduğunu henüz bilmiyordum.



Yüzünde tarifi zor donuk bir gülümseyişle, dışarıya uzaklara bakardı.

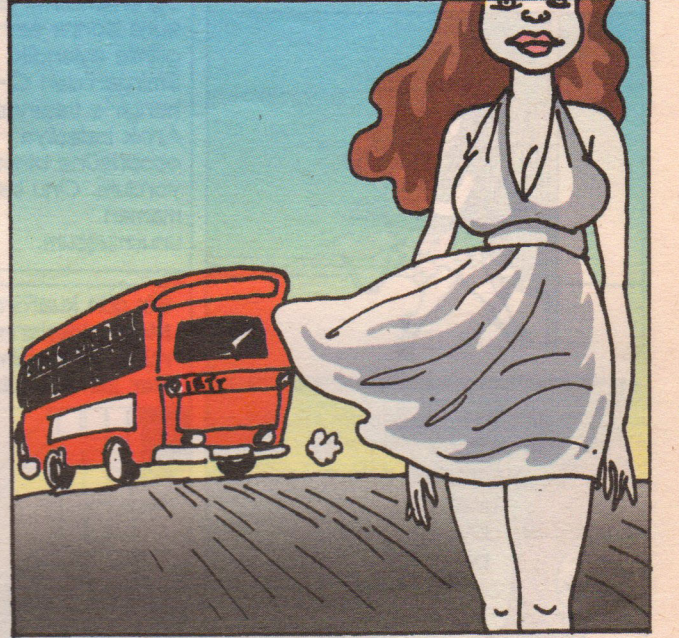


Bazen bu donuk gülüş gider, dudakları kıpırdardı. Kendi kendine konuşmuş gibi gelirdi bana.

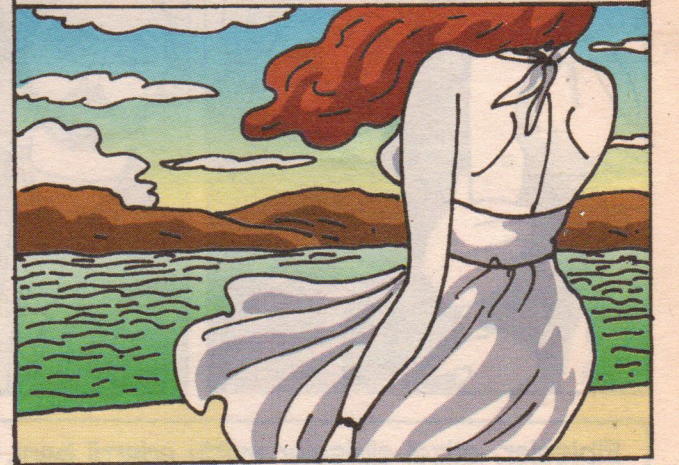


İkimizde aynı hattı kullanıyorduk. Ben sevgilimle paylaştığım Emirgan'da ki evimizden çıkar, Fındıklı'da ki okulumun önünde inerdim. Onun ise gittiği bir yer yoktu, tek hedefi kısa yolculuklar yapmaktı.

O otoüstten inince, benim için yolculuk can sıkıcı hale gelirdi. Ne bir yere saptığını ne de bir yere oturduğunu görmüştüm, inince yeni bir durağa doğru yürürdü.

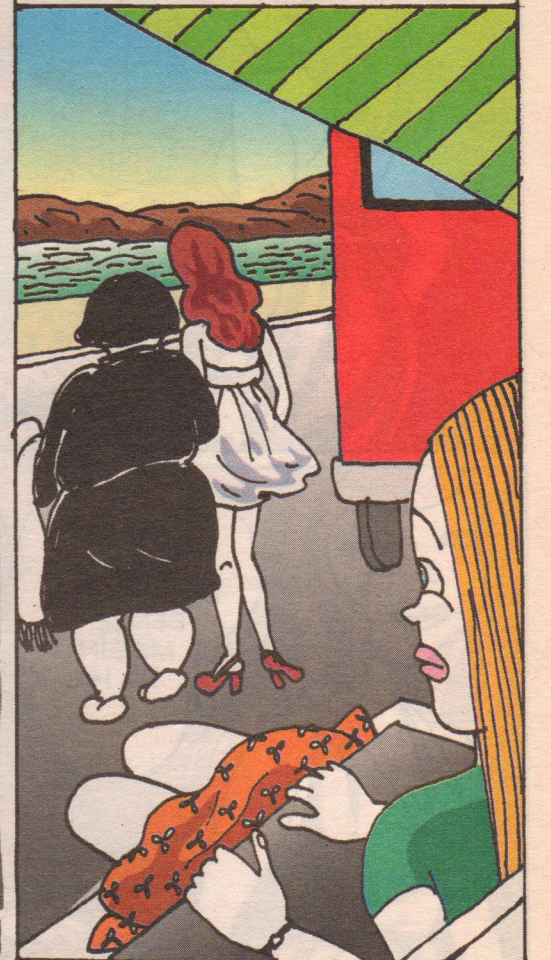
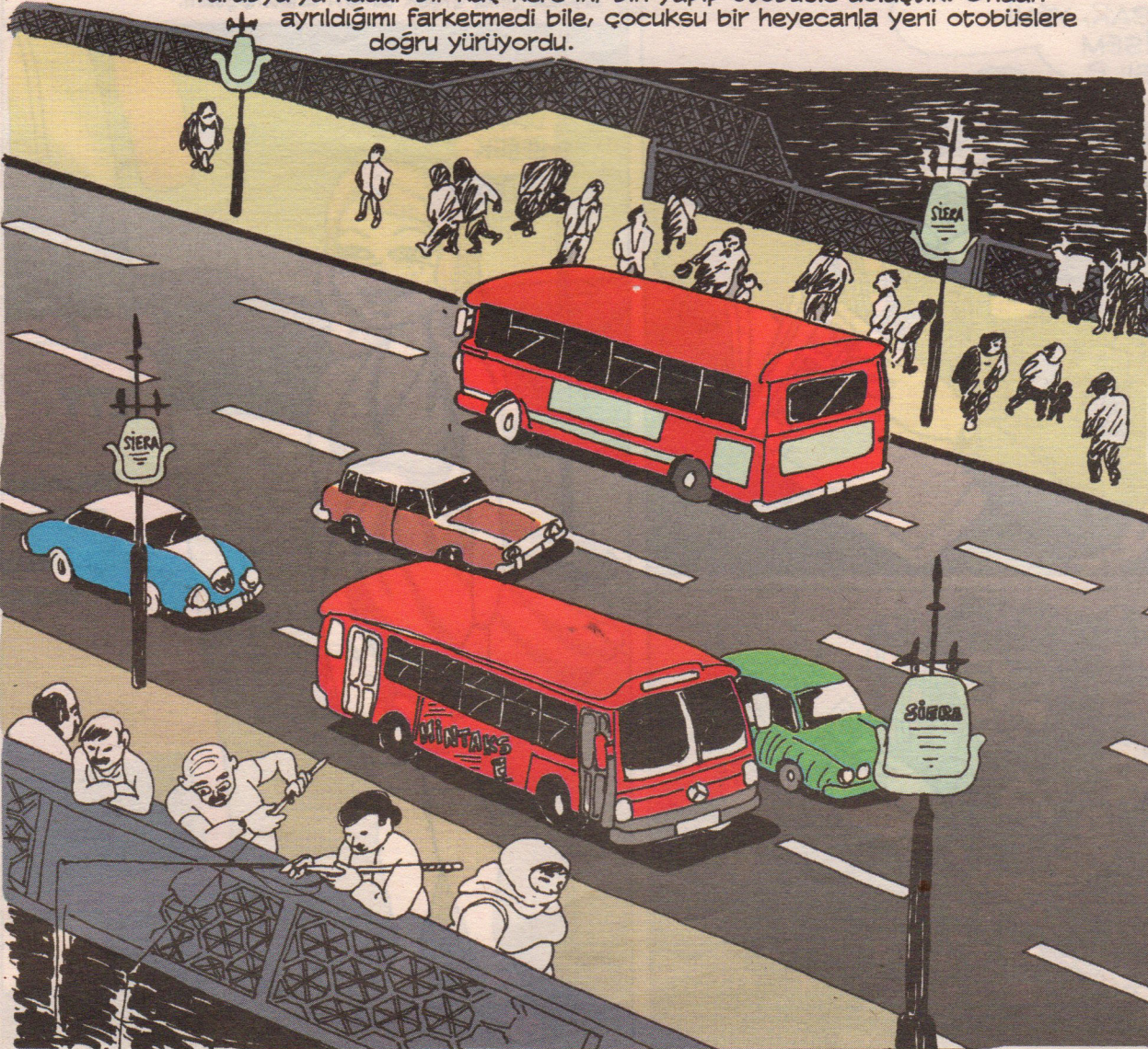


Belki de durmak onu korkuturdu.



Bir gün onun peşinden gittim. Aynı otobüslere binip, aynı duraklarda indik. Eminönü'nden, Tarabya'ya kadar bir kaç kere in, bin yapıp otobüsle dolaştık. Ondan ayrıldığımı farketmedi bile, çocuksu bir heyecanla yeni otobüslere doğru yürüyordu.

Son gördüğümde, onun beyazlığıyla kontrast oluşturan siyahlar giymiş bir kadın, onu otobüsten indirmiş götürüyordu. O sıcak havada giydiği kıyıklar ve elinde battaniyeyle çok tuhaftı refakatçi kadın.



Otobüsteki kadının yüzünü göremiyordum. Hastane bahçesinde yürüyen hastalar gibi ayaklarını sürterek yürümesinden, yüzündeki donuk gülümseyişin uçup



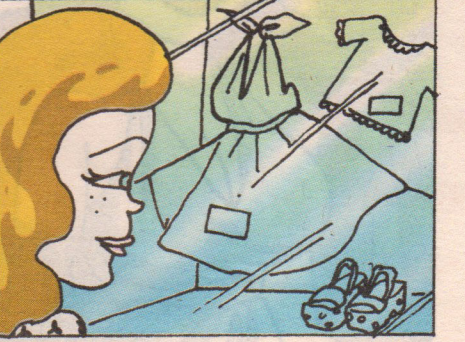
Her belediye otobüsüne binmişimde onu görmeyi umdum. Kimdi, ona n'oldu öğrenemedim. Bir süre sonra sevgiliyle evlendik. Emirgan'dan Cihangir'e taşındık. Artık belediye otobüsüne binmiyordum. Onu tamamen unutmuştum.



Bir gün kuaförden çıkmış, İstiklal'den eve doğru yürüyordum. Kuaför Metin, kaşlarının beni sertleştirdiğini düşünüp inceltirmiş, doğum gününe gideceğimi öğrenince saçlarımı bigudilerle sarmış, dalgalandırmıştı. Her zaman olduğu gibi bana sormadan yapmıştı tüm bunları.

İşte o beyaz elbiseyi bir mağazanın vitrininde o gün gördüm.

gittiğini hissettim. Belki de herşey yolundaydı, yanındaki rahibe kılıkli tuhaf kadın bu duyguyu vermişti bana hatırlamıyorum..



Altında da istediğim gibi, o zamanın modası mantar topuklu ayakkabılar duruyordu. Hemen aldım.



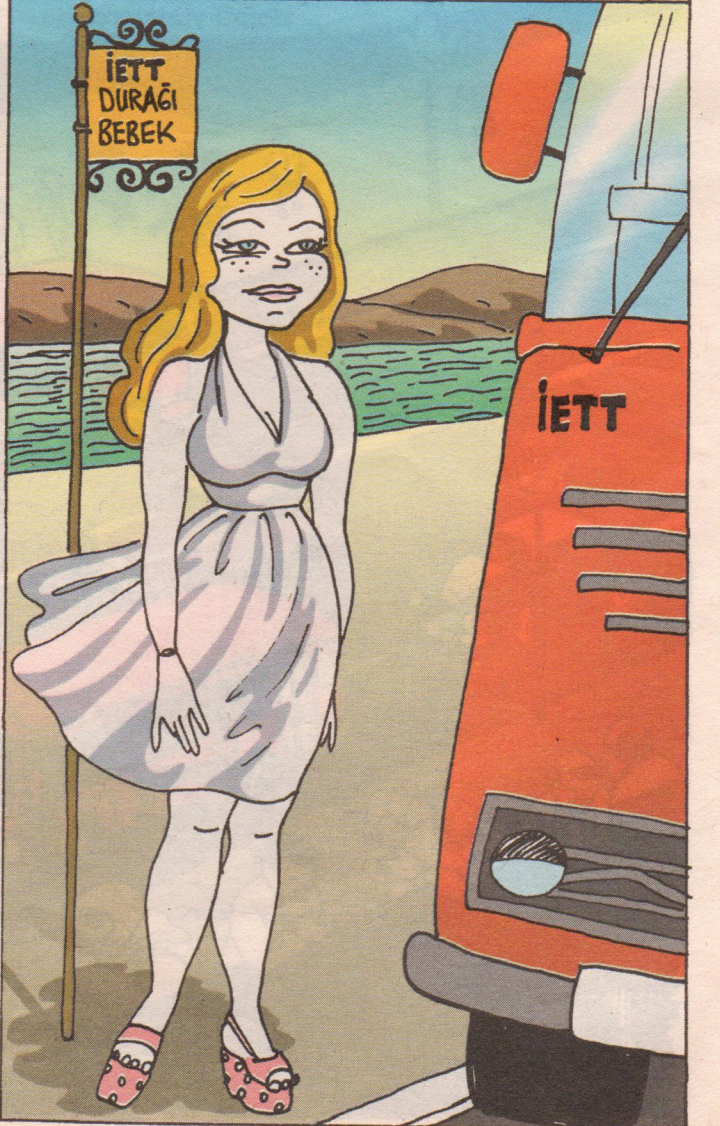
Elbiseler, güzel elbiseler mutlu ederdi beni. O günde koşarak eve gelmiş, çocuksu bir sevinçle hemen giymiştim yeni elbisemi.

Sonra da eklemişti alaycı bir sesle, "otobüse o elbiseyle binmeyeceksin di mi?.. Oysa ben ne çok severdim uçan elbiseler giymeyi. Çok üzgündüm, arkadaşşıma çiçek almayı unutmuştum.

TUNCAY BAK, YENİ ELBİSEM NASIL?



BU ELBİSEYLE O DELİ KADINA BENZEMİŞSİN.. HA HA..



Önce Ana Sonra Şansölye

- Sıdika, sende bi haller var, açık konuş kızım. Problemin neyse büyümeden halledelim. Söyle bakalım sen niye dışarı çıkmak istemiyosun ha kaç zamandır? Sen, sen diil misin Sıdika, Çin malı mısın yavrum? Niye malak gibi evde otursun var? Niyeçün "dışarı salın" diye anneyle kavga etmiyosun, nen var!

- Asıl sen sen diilsin galiba anne ya? Evde mobese olsa da şu an kayda geçse. Safiye Saka niye dışarı çıkmak istemiyorum diye benle kavga ediyor...

- Mobese'ye felan gerek yok ben bu evin her anını kaydediyorum Sıdika. Kayıtlarıma göre bir haftadır "Anne kız, bahar coştı, ben şöyle kalkıp bi sahile gitsem ya" dememiş bulunuyorsun.

- Sahi mi? Kayıtlara bakšana anne, benim yeşil tişörtümü abim mi almış? Bi de fotoğraf makinasını bulamıyorum, kedinin resmini çekecektim...

- Yeşil tişörtü ben yer bezi yaptım. Fotoğraf makinasını da geçen yaz balkonda 11.07.2012- 17 44 itibarıyla torununun sünnetinde resim çekicek diye Goncagül Teyzene verdin... Herneyse konuyu değiştirme Sıdika, niye dışarı çıkmak istemiyosun sen?

- Ya anne naapıcam dışarı çıkıp? Benim için dışarıyla içersinin bi farkı kalmadı artık. Dışarda her gün yeni bi yasak yürürlüğe giriyö. Son olarak, dışarı masalarda bira içenleri felan ambalajlamaya uğraşıyorlar baksana.

- Alkol yasaklarından felan sana ne kız? Dışarı çıkıp da sokakta ispirto mu içiyodun sen? Yasak olsun tabi, bok içsinler. Faydalı bişey mi insan sıhhatine?

- En çok da dışardaki bu iki yüze tutuluyorum zaten. Her yer betona kanserojene kesiyo, pirinçten mısıra GDO korkusu fink atıyo, bi taraftan nişasta bazlı obez şekeri kotası artıyo, üç tane nükleer santral planlanıyo... Sonra da "cemi-yetteki fertlerin sıhhati" filan. Hadordan...

- Son söylediklerini ev Mobese kayıtlarımdan siliyorum Sıdika. Sen de unut bence. Böyle koca bulamazsın bak. İşi gücü cipi felan esnaf koca adayları hiç hazzetmez bu ukela elitis tavırlarından. Heriflerin işi bozulur senin yüzünden...

- Esnaf damat hayalin de ufaktan tarihe karışıyo Safiye Sultan. Baksana her yer AVM, hepsinde de aynı mağazalar

var, esnaf diye bişey kalmadı ki. Starbucks'ın ya da Burger King'in sahibiyen bir yuva kuramayacağıma göre...

- Niye kız, neyin eksik? Çeyizin felan her şeyin tamam. Annenim diye söylemiyorum, iyi de büyüttük seni. Daha iyisini mi bulacaklar? Yalnız bi çenen var işte car car car... Yok nükleermiş de GDO'ymuş. Amerika'da yıllardır var nükleer şeysi. Bizzat GDO'yan, kola şekeriynen besleniyolar, memleketçe epey bi şişkoladılar ama Bayan Obama beyiynen gayet de mutlu. Putinilin orda da nükleer patladı, adam hala koç gibi Rabbim nazardan saklasın. Bu yaşta kung fu'sunu da yapıyo, atına da piniyo dört nal. Hani, nükleerden bi zarar gördüğü mü var herifin...

- Almanlar Fukuşima'dan soona bütün nükleer santralleri kapatıyo ama...

- Olsun ne alakası var? Alman Başbakanı Angela Merkel de bulmuş kocasını, önce ana sonra şansölye o kadın.

- Angela Merkel'in çocuğu yok bi kere.

- Yazık kız, niye acaba? Aman canım bana neyse... Lan bak hep böyle yapıyosun Sıdika yaa. İnsan gibi bi soru sorduk mevzuu nerden nereye bağlandı. Geçen de sigara böree sarıyoduk lor peynirinden konuşurken konu Stefan Hawking diye bi herife geldi. Yapma kızım şöyle, aklıma giriyö soona benim onlar... Sabahlara kadar saçma sapan rüyalar görüyorum. Geçen gece rahmetli babam girdi rüyama, bana sırasıyla "troposfer, stratosfer, mezosfer, termosfer, ekzosfer" dedi gitti. Günah kız, hep senin yüzünden oluyo, acaip mevzuular açıp kafama kayıt

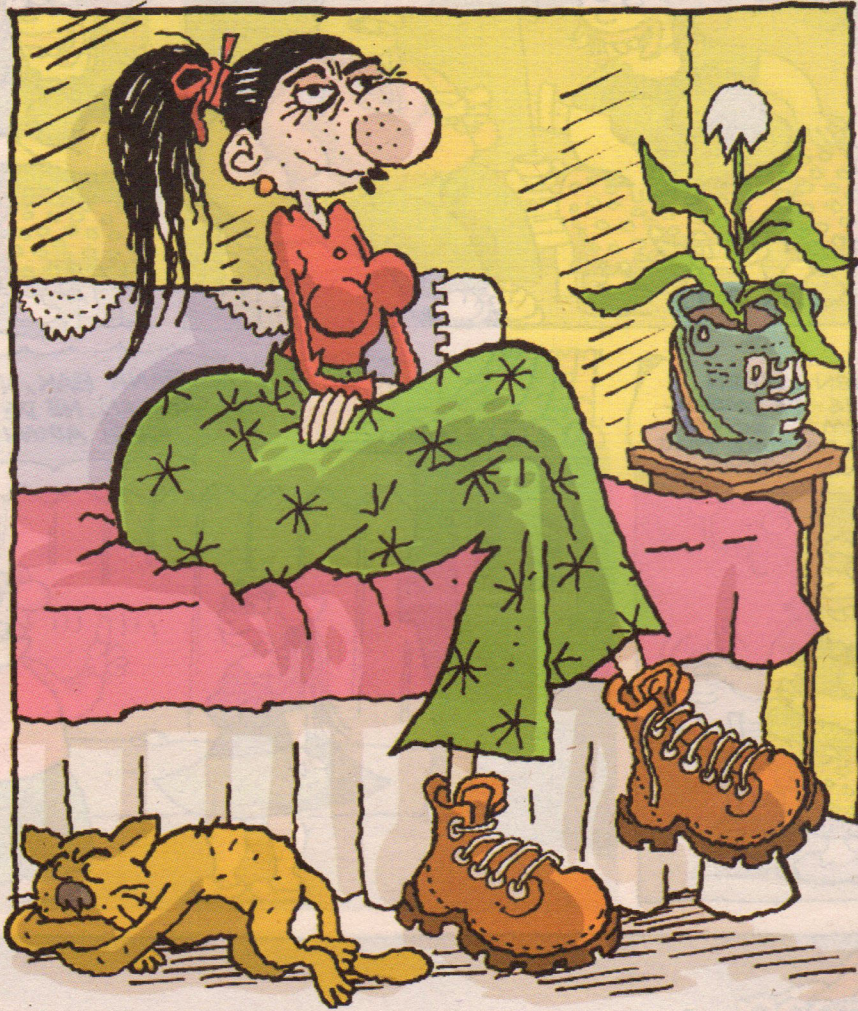
yapıyosun soona strotosfer felan görüyorum rüyamda ben. Bak gülüyo bi de gülmesene kız eşek gözlü.

- Ama naapıyım anne ya, çok komiksin. Bi de "dışarı çık" diyo. Ben hiç bi AVM'de senle eğlendiğim kadar eğlenemem...

- Soyтары diilim ben annen yaşımda kadını Sıdika... Gülmesene kız, maymun mu oynuyo karşında? Anneye gülmekten seni men ediyorum çocuğum.

- Ay yirim, yirim. Gel buraya mincırıcam, mincık manyağı edicem seni... Aman da kızının doşkili...

- Sensin doşkil, kilo verdim bi kere ben. Lan, kızım yapma! Bak gıdık alıyorum Sıdika, ay hihhi... İhi... Yavrum yapma oynama anneyle... Kız dur, orosfer!





Ama yerin kulağı var hakikaten de...
Biri kavede oturan babama...

RÜSTEM AĞA, SİZİN
AVLUDAN ERKEK SESİ
GELİYODU BEN
GEÇERKEN...



Demiş ama konduramamış tabi
babam...

RADYODUR O!..



Demiş... Demiş ama içine de bi kurt düşmüş,
durunamamış
kavede...

FORŞ!

AA N'OLDU
BABA, ERKEN
GELDİN!..

YOK Bİ ŞEY!



ZAVALLI BABAM,
BÜTÜN ODA LARI
DOLAP LARI ARADI... EV
ZATEN KIBRİT KUTUSU
KADAR... HALİYLE
BİŞEY BULAMADI...

E NASIL
HABERİN OLDU
GELECEĞİNDEN
... KAĞIT MI
OĞLAN O
GELMEDEN...



Kaçamadı, çünkü artık çok geçti... Babam her zamanki
gibi eve on-yirmi adım kala boğazını temizledi...
Her şey yıldırım hızıyla oldu...

ÖHÖ...
KÖHÖ...
ÖHÖ...

SAKIN
SESİNİ
ÇIKARMA!..



LAN BABAN
GELDİĞİNDE OĞLAN
HASIRIN İÇİNDE MİY-
Dİ?.. LAN KORKULUR
SİZDEN BE!..



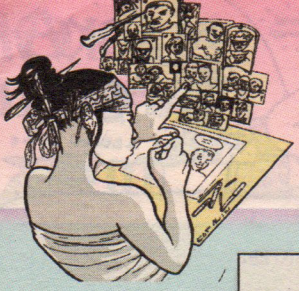
E ARTIK KORKAR MİSİNİZ,
KENDİ KORKULARINIZI MI
KORURSUNUZ ONU BİLEMEM...
SEN EN İYİSİ GİT ÖNCE O
ÇİTLERİ SÖK DERİM BEN
SANA...



SON

BAKİRESİN DEDİLER VERMEDİLER..





FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com



Foto: Betül Yılmaz

Yusuf Deniz Üzülmaz ve arkadaşları



Foto: Sibel Bozkurt

Barış Afacan



Foto: Zehra Ömeroğlu

Ezgi Kalın



Foto: Zehra Ömeroğlu

Sıla Eryılmaz



Foto: Fatima Yıldız Erkan

Ceyda Yılmaz

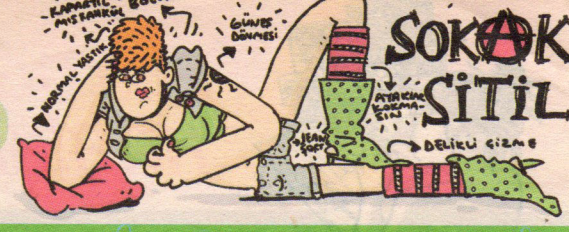


Foto: Sibel Bozkurt

Erol Yetişen



Devamı 19. sayfada →



Fotoğraflar: Zafer Aknar



Bora Narenciyekızı- Çiftlik Çubuk Sahibisi

Bora bey yazı getirmişsin. Eda Taşpınar, Süreyya Yalçın halt etmiş. Bora beyi yılın ikoncanı ilan ediyorum. Biliyorsunuz erkek bikinisine "dikini" deniyor. Bu yaz plajlar dikini giyen erkeklerle dolup taşacak. İğne atsan yere

düşmeyecek. Bora beyi görünce sevdiğim meşhur bir Batman türküsü geldi aklıma "Huma kuşu yükseklerden seslenir yar koy-nunda bir çift limon beslenir" Çok akıllıca bir seçim. Biliyorsunuz organik çok moda.

Tekila içen kızlar yiyecek sizi Bora beyciğim ahahahay. Boxerından asla vazgeçmeyen Bora Muhafazakar bir tarafının da olduğunu vurgulamış. Bence gayet şık bir kombin.



Maneviş Su Espadrilgil

(Mafya Kızı)

Menevişciğim'in ayakları sanki bir mafya hesaplaşması sırasında beton dolu yağ tenekelerine batırılmış tenekeler zamanla erimiş ama betonlar maşallah duruyor. O bu talihsizliği fırsata çevirmeyi başarmış betonu simle karıp nalça gibi bir çift ayakkabı sahibesi olmuş. Dekoltesi dozunda. Zifir karası çorapları teninin beyazlığını vurgulamış. Alnındaki o kanca ne ayol ?



E-Mine Laladayı

(Tivitir Fenomeni)

E-Mine, partiden sıkılmış, balkona çıkmış ve aşağıya bahçeye yuvarlanmış, panik halinde kaçarken saçlarına bir Afrika Menekşesi takılmış. Bu sırada bahçede işeyen ufak tefek bir afro Amerikan bluzundan içeri kaçmış ve pestil olmuş elini bluzun kolundan çıkarmış ve imdat istiyor gibi bir hali

var. Eteğinde tam 58.893 ilmek var. Bu eteği dokuyan Hintli kadın Gunude'nin gözleri akmış. Uçtaki 3 halka Gunude'nin 3 gününü doğum günü, ölüm günü ve çeyrek altın gününü temsil ediyor. Çok anlamlı. Mürdüm bluz çok şık. Yalın ayak gezip çevre temizliğine katkı yapman güzel.

Behzade Çeyrekçe (Özel Dedektif)

Behzade hanımcığının üstü üst düzey şirket toplantısında ortası alemlere akıyor altı sabah sporunda. Kuzum derdin ne? Kravatına yolduğun civcivlerin parampinçik olmuş tüyleri yapışmış.. Sahi kümese mi girdiniz? Dizlerini ku kuluks klanlar işaretlemiş dikkat et şeker!! Elindeki mor ve anlamsız çubuk ne ayol ama ceketinle hoş bir kombin oluşturmuş. Sen bu işlerden az buçuk çeyrek anlıyor-sun Behzade. Vücut çalıştın da omuzların mı çok geniş yoksa ceketinin her bir omzunda 20'şer vatka mı var çözemedim. Yine de tarz yine de klas.. Bizimlesin...



Avni Çeçe (Taşeron Firmacı)

Avni bey de hoşuma giden bir şeyler var ama ne? Bulamadım. Beni rahatsız etmiyor. Aksine merak uyandırıyor. Sakladığı şey ne? Bence Avni'de Geysa ruhu var. Kimonosuyla buna vurgu yapmak istemiş. Belindeki ibrişim kuşak sürüden ayrı biri olduğunun göstergesi. Yüzünde 30 kilo sakal olmasına rağmen bacaklarının bal dök yala kıvamında olması onun sürprizlerle dolu olduğunu daha nerelerinde neler olabileceğine dair küçük ipuçları veriyor. Zerafet fark edilmek değil daima hatırlanmaktır, velhasıl Avni unutulacak gibi durmuyor.

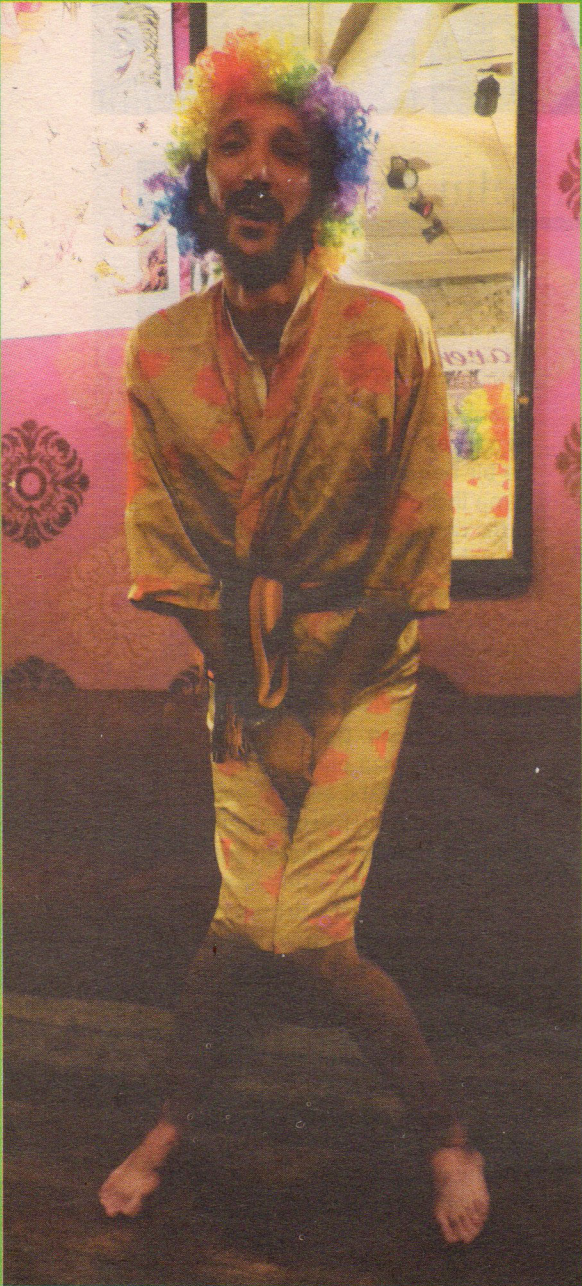


Foto: Zehra Ömeroğlu

Vedat Kibar



Foto: Fatima Yıldız Erkan

Hatice Uurlu



YALNIZ, BANA PEMBE ÇOK YAKIŞIYOR HAE... EHİHİ...



Foto: Sibel Bozkurt

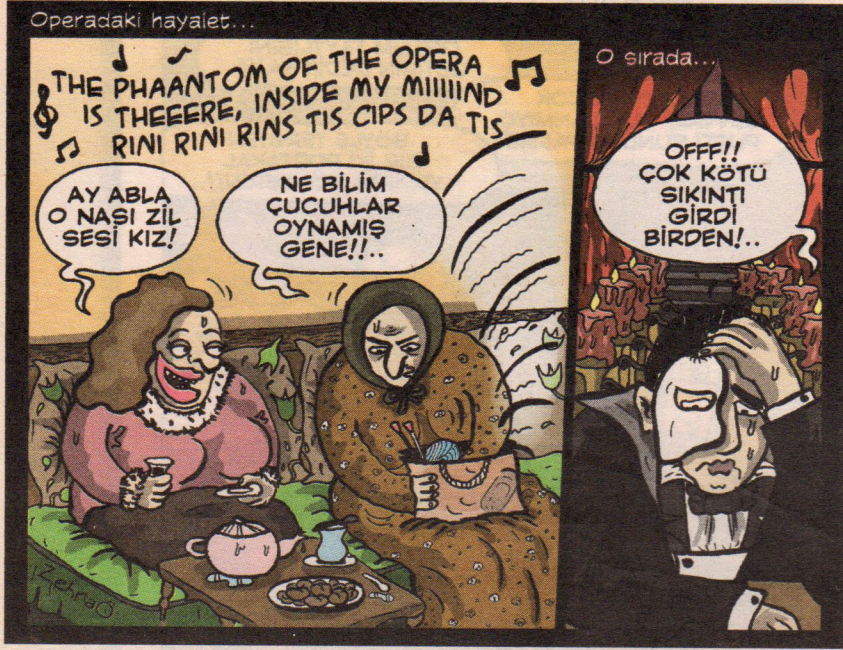
Endam Çelik



Foto: Sibel Bozkurt

Gökhan Köksal





ZEHRA ÖMEROĞLU



pariner@gmail.com

Emine Pelin Arıner



Bahar Temizliği

Sonunda bahar geldi. Gelene kadar da imanımızı gevretti doğrusu. Şu anda kuşları dinlerken, park'ta oynayan çocukların uzaktan gelen sesini duyar-ken, ılık bir rüzgarla güneşli bahçe-lerde yeşeren dalları görürken kendimi yeni hapisneden çıkmış bir mahkum gibi hissediyorum. Dünya olasılık dolu, yenilik, hayat, nefes dolu. Başlangıç, can, şarkı dolu. Halbuki son bir kaç aydır her gün suratsız, her gün boşvermişlik abidesiydi. En kötüsü de her gün gördüğüm basık gökyüzünü, ve üstüme üstüme gelen bulutları içselleştirip aynı fasıl'da bir dünya görüşü oluşturdum ki ... evlere şenlik. Artık kendi beş para etmezliğimden milletin duyarsızlığına kadar her ne kadar kasvetli düşünce varsa, hepsi kursağında çörekledi. Velhasıl yaklaşık 5 aydır dolu dolu öksürükle uğraşıyor, antibiyotik eskitiyor, doktor aşındırıyorum. Vücut sağlığının ruh ve akıl sağlığıyla bağdaşık olduğuna inandım iyice.

Bu dertten sadece kendim muz-

darip de değilim. Buraların yerlileri bile son 30-40 yılın en günsüz güneşsiz kışından illallah demiş durumda. Peki, en çok bu yüzden yurda dönmeyi düşünüyorum desem ne dersiniz? Git be kardeşim, kendine Fransa'nın güneyinde bir evceğiz bul, ne bileyim, o özel kış lambalarından birini al otur mu dersiniz? Havadan sudan konuşma, devlet sigortasının, kaliteli okulların değerini bil mi dersiniz? Türkiye'nin hali malum, belanı mı aramaya geliyorsun dersiniz? Merak ediyorum, şu anda yurda dönmeyi düşünen, bizimki gibi küçük çocuklu küçük bir aileye ne nasihat verirsiniz? Muhterem aşıklarımızdan Tarkan (!) o pek beğendiğim şarkısında her ne kadar 'akıl verme, umut ver' dediyse de ben sizlerin aklını merak ediyorum.

On seneden fazla oldu Türkiye'de yaşamayalı. Son denediğimde de iki yıl kalmış, sonuçta şiddetli uyumsuzluk yüzünden geri ABD'ye dönmüştüm. Şimdi koşullar hayli farklı. Ailem var, oğlum

var. Yarı Fransız yarı Türk bir kocam var. Elimde neye yaradığı pek belli olmayan, ama saygıdeğer bir Amerikan üniversitesinden edilmiş bir 'yaratıcı yazarlık' diploması, dilimde bir hayli gelişmiş bir Fransızca var. Ve tabii havanın suyun, Çengelköy hıyarının, Kanlıca yoğurdunun, simidin, zeytin'in, dostların ve ailenin özlemi var.

Bir de gelirsek nereye geleceğiz. Ben Ankara'lıyım. Yani İstanbul'a olan özlemim öyle 'ya sen ya hiç' cinsinden değil. Ama eş dost neredeyse herkes orada. İstanbul korkuttu son geldiğimde. Bir yandan o camdan gökdelenler, o parlak vitrinler, ayağı yere değmeyen takım ile ayağı yerden kesilmeyen takım'ın baş döndürücü kapitalist vals, öteki yandan Beyoğlu'ndaki masa yasağı, ezan sesinin metal konseri'ni aratacak desibel seviyeleri, ve şehrin genel olarak hormonlu hızda semirmesi... Burada ne kolay kayıp olunur diye korktum. Hani bilimüm arabesk film kahramanı'nın ya da Zeki-Metin'in

İstanbul'a ayak bastıklarındaki 'amaneeey!' ifadesi, ama bizimkinde bir nebze de turist şaşkınlığı olma ihtimali taşıyor.

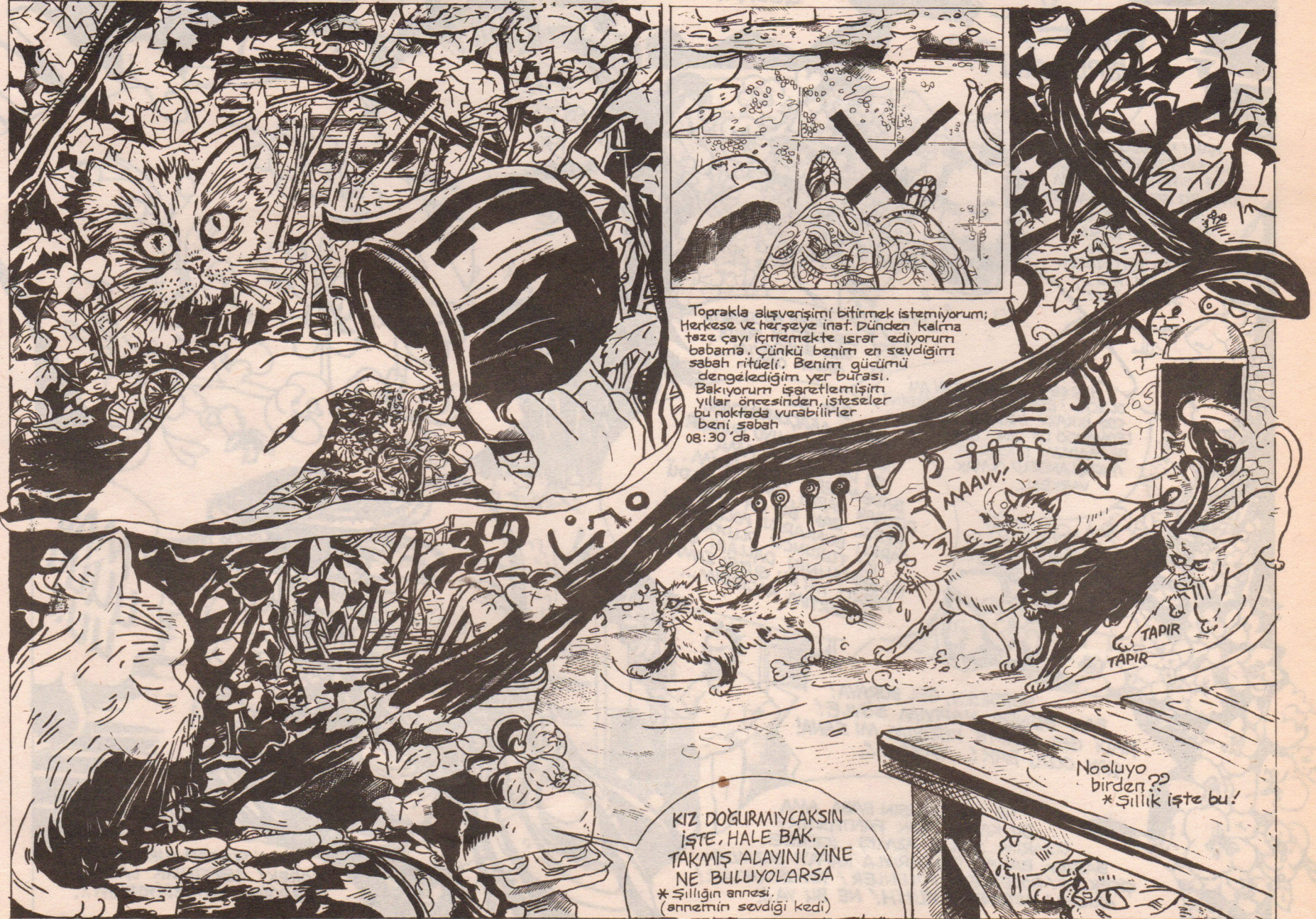
Bir de İstanbul'a yakın daha ufak bir şehirde oturmamış sözkonusu. 'Memleket' diyelim. Bu olasılığın kendince pek çok güzellikleri var ama beni endişelendiren taşra'da çocuk yetiştirmek. Kız çocuğum olsa bu konuda daha da çekingen olacağım kesin. Bahsettiğim şehir özellikle bağnaz bir yer değil ama yine de ben dahil ailemin kadın fertlerinde gözlemlediğim anti-feminist bir etkisi olduğu tartışılmaz. Böyle bir ortamda feminist bir genç adam yetiştirmek mümkün mü acaba? Mümkünse de normalin ne kadar üstünde bir çaba gerektirecek?

Anlayacağınız ince hesaplar içerisindeyim. Bedeller, getiriler, giderler. Neyse ki etraf artık günlük güneşlik, bir dışarı çıkıp hava alıp, börtü böceğe kulak verip seçenekleri daha olumlu bir ışıktaki görebileceğim. Sizin de fikirlerinizi bekliyorum.

Fikirlerinizi paylaşmak ya da ulaşmak isterseniz email adresim: pariner@gmail.com



Elif Nurşad



*Şillik: Benim kedim

NOLUYO BURDA?!
İNANMIYORUM YA,
BU DA NE?...ŞİLLİK!!
DAHA YENİ DOĞURMADIN MI
SEN? NERDE YAVRULARIN?
NE BİÇİM ANNESİN SEN?..
AKLIN FIKRİN OYNAMA-
DA. BUNLAR KEDİ DİİL Kİ
HAYDUT!! CANINI
ÇIKARCAKLAR!!
DAĞILIN HADI!

CANIN
BUNU MU
İSTİYO?! İYİ!!
SEN BİLİRSİN! SONRA GÖRÜŞÜCEZ!

EFENDİM BABA!
GELİYORUM!..

ELİF!
NERDESİN??

HAH! NOOLDU BAK!
BU SEFER SEN İSTEDİN
DIYE SİYAHLAR KOYDUM
AMA BU SEFTALİ AĞACININ
SİYAH, VAHŞİ DALLARI
YOK Kİ... BU RESİM
KARANLIK OLDU
SENİN YÜZÜNDEN.
OLDU MU
ŞİMDİ BU?!

ARILAR BU SICAĞA
COSMUSTUR ŞİMDİ,
BEN BURDAYIM...
AKLIM ORDA.

HERŞEY GERÇEĞİ GİBİ Mİ
OLUCAK? ESKİDEN BÖYLE DİLDİN!
ÇOŞ BİR AZ! NOOLDU SANA,
LEONARDO DA VİNCİ GİBİ
BİLİNMİYORDUM DİLSİN Kİ
MICHELANGELO OLMAK
VARKEN...

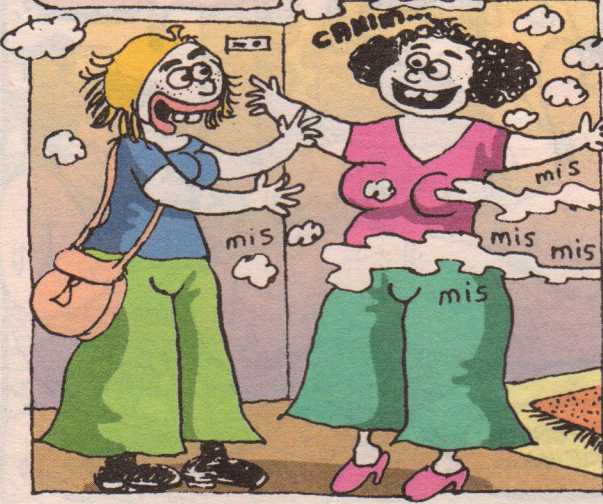
BAK BU
ARINUT AĞACLARINDAN,
ÖBEK ÖBEK OLUYO BUNLAR.
BU DA BADEM AMA
BADEMLERİ ÇİZEMEDİM.
RÜZGAR VARDI, ESTİ DÖKÜLDÜ
HEPSİ. BAK BU DA ERİK
FARKLI BUNLARIN POLENLERİ.
İÇİ TURUNCU OLUYOR...
BU SEFTALİNİN DALLARI ÇOK
FARKLI YA! EN GÜZEL ZAMANINI
ÇİZİCEKTİM KAÇIRDIM...

NERDESİN, GEL BURAYA!
BAK BUNDA NAPIYIM SÖYLE!
HADI GEL FİNDİK KIRIYIM MI SANA!
ŞAY OLDU BAK!.. TAŞIYO..

NE ÇOK TATLISIN BABA AMA
BU KADARI ÇOK FANTASTİK!
DIŞARDA ŞİLLİK AZMIŞ, İÇERDE
BABAM BAHAR DALLARIYLA KAFAYI BOZMUŞ;
ÇİÇEKLER! BÜCEKLER! POLENLER! TOMURCUKLAR!
ARILAR! KEDİLER! HUHH! NE BU YA!..

ŞİMDİ BURDAN KURTULMAM
GEREK! GERGİNLİK LAZIM,
ENERJİMİ KAYBEDİYORUM!..

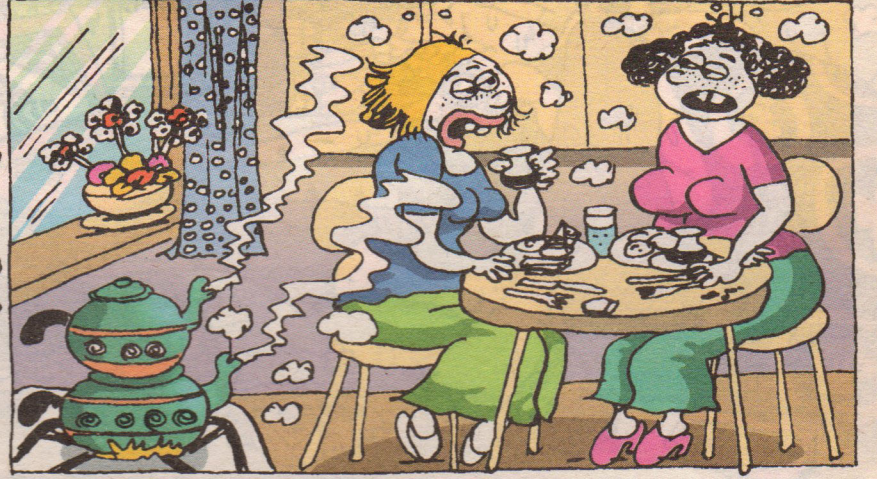
Bir kadın aşksız yaşayabilir, ama bir kadın arkadaşı olmadan yaşayamaz...



Çünkü bir arkadaşınıza gittiğinizde sizi her zaman mutfakta demlenmiş taze bir çay, yiyecek bir şeyler ve sizi bu dünyadan alıp götürecek bir zaman dilimi bekler...

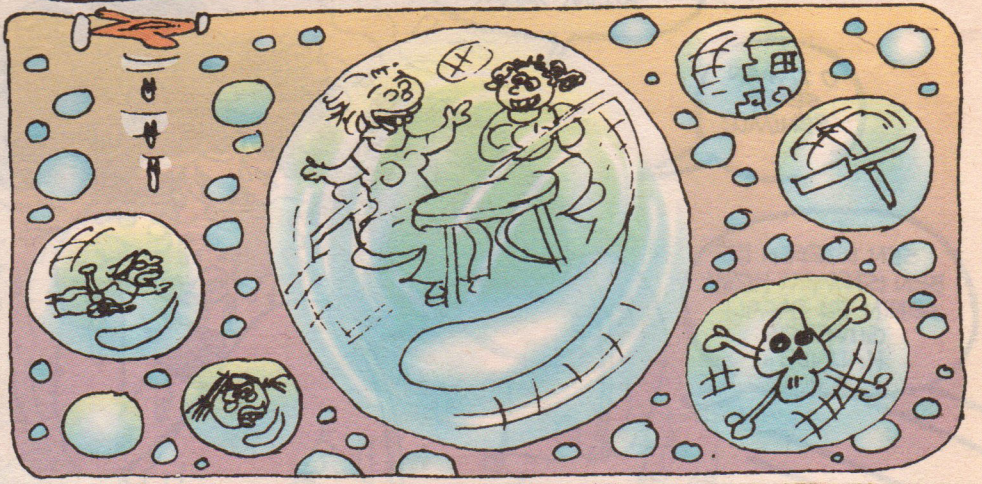


Günlük sıkıntıların, savaşların, cinayetlerin insanın en başında yazılımından kaynaklanan bir yanlışın mı yoksa sonradan yüklenen yanlış programlardan mı kaynaklandığı muhabbetin isminde aşamasında iç sıkıntılarıyla konuşulur...

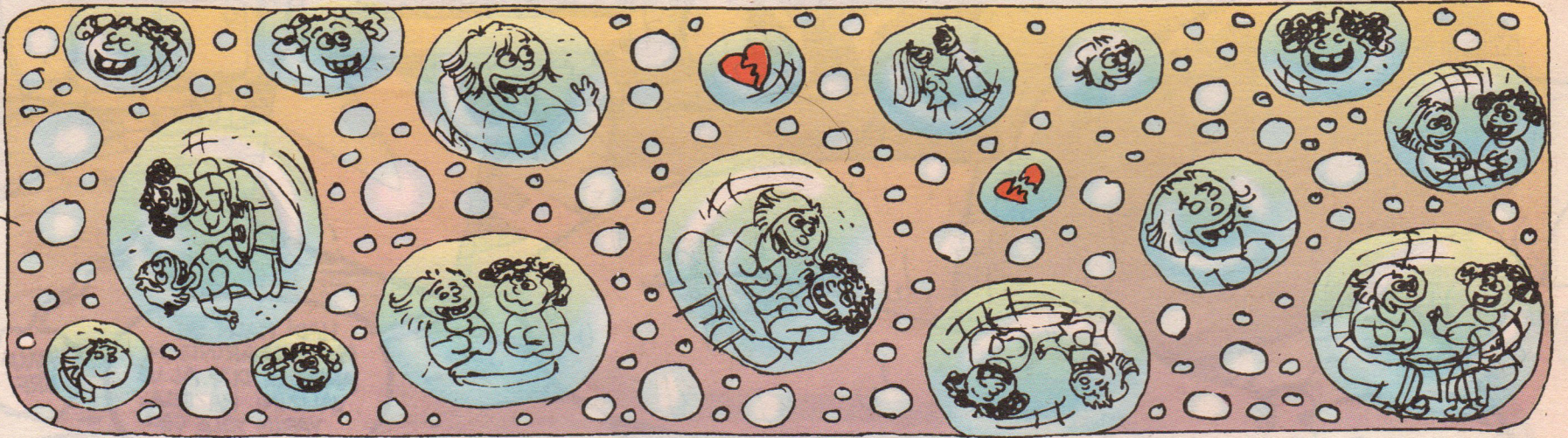


Konuştukça dertler, tasalar mizahın o dönüştürücü kolaylığına bürünür... Neşenin bahar havası tüm hücrelerinizi kaplar, efsunlu bir mutfak muhabbeti koyulaştıkça koyulaşır...

Çay buharı, kahve dumanı, tarçın ve kek kokularından oluşan o sihirli balona girip zaman mekânı kavramı unutulur...



Kırılmış kalpler, olmamış hayaller, unutulmuş aşklar, dünya gaileleri, kocalar, çocuklar, zamansız ve mekansız bir boşlukta savrulur gider... Her şey kolaylaşır...



Kadın kadının kurdudur lafı koca bir yalandır... Kadın kadının neşesidir, terapistidir, yol arkadaşısıdır.

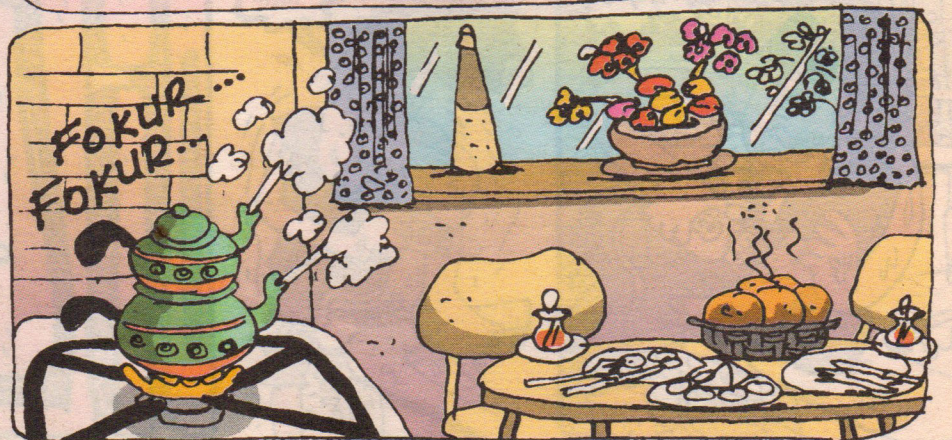
KALKAYIM BEN ARTIK...

KAHVENİ İÇ SONRA!

BİRER KAHVE DAHA YAPIYORUM...



Öyle ilk denemede kalkılmaz bu masalardan... Ne zaman kalkılsa hep bir muhabbet yarım kalır... Sonra tekrar gerçek hayata işe güce dönersiniz... Ama mutfakta sizin için her zaman çayı olan birilerinin olduğu nu bilmek size güç verir...



BİTTİ!....

O ZAMAAN BOMBAYI PATLATIYORUM, BU SENE DE GELENEK BOZULMUYOR, BERABER TATİLE ÇIKIYORUUUUUZ!..

İŞTEN ATILMIŞ VE KIRAYI NASIL ÖDİYECEĞİNİ HİÇ BİLMİYEN Bİ İNSANIM ŞU AN BEN, NE TATİLİ KIZIM YA...

BENİM
OTAYI
ARAPLARA
KIRAYA
VERDİM.

BENDENSİN
KIZIM...

SEN ÜHÜ ÜHÜÜÜÜ...

SALYA SÜMÜĞE
BAĞLAMAMA AMAAA
KIZIM YAA...

O ZAMAN
SEVİŞ
BENİMLE.

SEN İSTESEN DE
BEN İSTEMEM KIZIM
SENİN BU PAÇALI
GÜVERCİN
HALİNLE...

HÜÜÜH HÜH HEH! HİH FİMH, YAAA ÇOK GİCİKSİN
AMA ÇOK İYİ Bİ İNSANSIN SEN YAAA AHAAH
ÜHÜHÜÜÜ HİMF HİMF EN İYİ ARKADAŞIMSIN ÜHÜ!

SAGMALAMA YA
İĞRENÇSİN!
HİFFH!

HO?

HADI KALK ŞU
PİS KILLARINDAN
ARIN, Bİ DUŞ AL VE
VALİZİNİ HAZIRLA,
YARIN YOLA ÇIKI-
YORUZ...

HAMAM
HRF!



BETÜL YILMAZ





Herkesin bir Feyzi var, durur cihazında!..

Alem alem olalı; böyle eziyet, böyle zulüm, böyle şiddet görmedi. Fesbuktan çektiğimi ne kaynanadan, ne kocadan, ne de coğrafya hocasından gördüm. Bu illete kardeşimin bana açtığı profille buluştım. Uzun süre açmadım, bakmadım. Ama sonra bir meraktan ve bir de dergi yüzünden olsa gerek; çıkamadım, çakıldım.

Abimin, kardeşimin, ailemden birilerinin Feysbukta olmasına seviniyor, sanal alemde yalnız kalmadığım için garip bir huzur duyuyorum. Sanki ayrı okullarda okurken aynı okula kaydımızın alınması; beraberce sabahçı değil de, öğlenci olmamız; beslenme tenefüsünde harçlıklarımızı paylaşmamız; beni diğer büyük sınıflardaki haşarılardan kollamaları gibi duygular hissediyorum.

Bırakın arkadaşları; kullarımdaki sanal perspektif çok genişledi artık. Kedisine, köpeğine, Palas ve Pandıras isimli kaplumbağlarına profil açan insanlar var. Sanki zaman makinasında 1876'lı yıllara gidilmiş, Alexander Graham Bell'in işi elinden alınmış, sabit telefonlar hiç icat edilmemiş gibi herkes mailde, mesajda... Kafasını kaldırıp etrafa bakmadıkları için sokaklarda bir olay olsa, Fesbuk duvarına düşmediği sürece kimse şahitlik yapamaz.

Caddeler, sokaklar, meydanlar profil resmi çekenlerle dolu. Eskiden, nine-mizin, dedemizin namaz kılarırken "günah, geçme" dediklerini duyar gibiyim; profil resmi çekimi önünden geçerken. **Namaz kılan kişinin önünden geçersen sen günaha girersin, profil fotoğrafı çekenin önünden geçersen senin günahına girerler.**

Fesbuk tamamen mahalle baskısı haline bürünmüş. Komşu size bir şey getirdiyse sizin de tabağı boş götürmemeniz, yeni eve taşınılmışsa ev hediyesi götürmeniz, düğün ya da nişan merasiminde takı takmanız gereklidir. "Beğen" yaparsa, sen de onun her şeyini beğenmelisin formatı ile; Fesbukta yerini almıştır mahalle kültürü de.

"Ben kimseyi beğenmem, herkes beni beğenir, benim Feyzim yok, asla olamaz uleenni!" diyen Kadirizm tarzına sahip bir kitle de var. Fesbukta yokum deyip sahte isimlerle, 3-5 profil olanları da gördük gizliden gizliye hani. Birine kızıp hesabı dondurmak, duvardan laf sokmak, arkadaşlıktan silmek, sayfasını beğenmekten vazgeçmek, engellemek, kısıtlı listesine almak; Fesbukun başlıca sitemleri, tavırları... Aslında gerçek aleme göre

buradaki şiddet sanki yumuşak, oyun gibi olmasına rağmen; yine de Fesbukcuların hırslarını tetikliyor.

"Kaç beğen olmuş, senin kaç kişi, benim kaç kişi, grafik düşmüş, vazgeçenler olmuş, illere göre, ülkelere göre, bunun hakkında konuşanlar önemli..." derken bunu bir seçim sandığı oy açılma merasimi durumuna getirmek hasıl olmuş, rekabet muhalefete dönmüş, Fesbuk meclisi oluşmuş...

Fesbukla ölçemeyiz arkadaşlıkları. 47 yıllık abimle yeni arkadaş oldum.

tuhaf bir sanal polemiğe girdim. **"ben 41 yaşında avukat bir insanım, sizi niye dürtüyüm ki?"** diye beni kınıyordu. Hatta Fesbukun bazen kendi kendine otomatik olarak attığı arkadaşlıklar yüzünden, resmen mesaj kutusundan özel kimlik analizine tutuldum.

Geçen senelerde Bayan Yanı dergisini yırtarak tepki veren, telefonla anneme dergiyi şikayet eden yakın akrabam, sitemlerine dur durak vermiyor. Fesbukta profili bile yokken, bu sefer de Fesbuk sayfamı; **"çok özel şeyler koyuyo, olmaz ki! Benim çocuk-**

Otobüslerde gençlerin aralarındaki konuşmalarına uzunca kulak misafiri oluyorum. **"hııı.. O bende ekli, bende ekli değil, bende engelli", "Biz sevgiliyiz, niye Fesbukta arkadaş olalım ki?"** diye en sanalından muhabbeti kuruyorlar aralarında ve ellerindeki mini aletlerde açık profilleri. Kitap, defter etiketleyecekleri bu çağlarda, birbirlerini etiketleyerek duraklarında iniyorlar.

Liseden bir arkadaşım, paylaştığı resmi paylaştığım, ama **"Beğen"** yapmadığım için özelden saniyesinde mesaj attı. **"İnsan önce bir beğen yapar, onu benim kızım çekti ama"** diye... Sadece ben miyim suçlu, sanki başkaları paylaşamaz mı?

Fanlardan delikanlı bir kardeşin çizimlerine **"Beğen"** yapmamı kışkırtan kız arkadaşından öyle böyle değil, **"yaşınıza hürmeten..."** diye hayran süslü sözlerle girizgâh yapılan fecihat bir hakaret zılgıtı yedim mesaj kutusundan. Öyle ki hesabı kapatıp kaçmak zorunda kaldım.

Adresi kapattım, aylar sonra yeni bir profil açtım. Ama eş, dost, ahabab, tanıdık, tanımadık ve tanıyor olabileceğim kişiler dahil, onları sildim sandılar. Ve bir akraba düğünü kaprisi yaparak **"Vay efendim! Sen beni silersen, ben de senin sayfanı beğenmekten vazgeçerim, ne ölüme gel, ne dirime gel!"** zihniyeti ile sayfamdan da çekildiler.

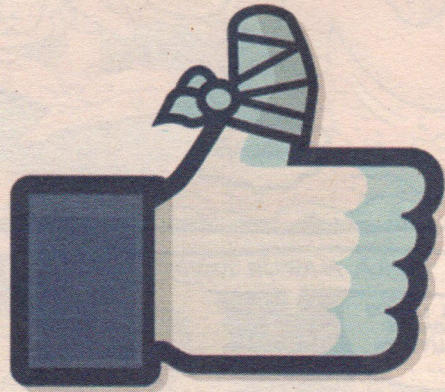
Halbuki bir sayfayı beğenmek deyince o kişiyi deliller gibi beğenmek anlamına geldiğini sanmak sisteme ters. Beğendiğin sayfanın sadece paylaşımının senin haber kaynağında görünmesini sağlıyorsun ve istemediğin sürece sen gizliliğini koruyorsun.

Çakma ve sahte adreslere yoğun rağbet var feyste. Çakma isimle profil açtım, arkadaşlık atmayan kalmadı. Gerçek ismime kimse yanaşmadı, yaklaşmadı. Bir de sanal sayfa açtığımda oraya yansıyan gerçek alemi gördüm ki; hiçbir arkadaşın, hiçbir akraban, hiçbir tanıdığın sayfanı beğenmiyor. Ne çare ki, sahtelikler diyarı Fesbuk kriteri, evrenin sırrını koysan kimse ilgilenmez. Baş parmağını koysan 100 bin beğen alırsın. Hiç düzeltmediği sayfa sorunlarını, bildirmekten yılsam da, her şeye rağmen sloganım; **"Gazi keserim, ama internetimi kesmem..."**

Artık felekten bir gün çalma eylemim gazi sonuna kadar açık ısınmak değil, Fesbuk kökünden sonsuza dek kapanıncaya kadar, internetimi sonuna kadar açık alevlere ısınmak...

Üzgünüz, bu sayfaya ulaşamıyor

Tıkladığın bağlantı bozuk olabilir veya sayfa kaldırılmış olabilir.



[Önceki sayfaya geri dön](#) · [Facebook ana sayfasına git](#) · [Yardım Merkezi'ni ziyaret et](#)

Fesbuk kendi kendine hiç tanımadığım kişinin arkadaş listesinde bana tanıyor olabileceğim en az 25 kişi sunuyor. Ama abimle arkadaş olurken **"bu kişiyi tanıdığından emin misin?"** diye soruyor. Dışarıda, sokakta arkadaş olma-yacağın insanlar arkadaş listende ekli, buna karşın arkadaşlarının hiç biri listende yok. Belki mahalle bakkalınız, komşunuz, hatta EX'iniz, antin kuntin bir isimle listenizde arkadaşınız olabilir. Bakkal çakkal falan **"seni beğeniyorum"** diye baş parmağı ile dokunsa, ayakkabının sivri topuğunu çakarsın. Ama Fesbukta beğenebiliyor profilini. En sanalından kavgaları, polemikleri bu alemde gördüm, görmeye devam ediyorum.

Listemde ekli birinin, sistemin azizliğinden olsa gerek, mütamadiyen dürtmesi yüzünden, tanımadığım kişi ile

larım hiç öyle şeyler yapmıyol!" diyerek anneme şikayet etmiş.

Geç mesaj yazdığım için küsen, listeden silen fanlarım oldu nice nice... Profiliminden **"ne işle meşgulsünüz, yaşıңыз kaç"** deyip asılıp kaçanlar, iş bilgilerine Bayan Yanı yazıp sayfamıza, profilimize atlayan ve kadın olmayan sapıkları ancak bir satırda sileceğim.

İş çıkaramazsam; kolum ağrıyor, gözüm ağrıyor, başım ağrıyor desem; **"çık şu Fesbuktan, ondan oluyo"** diye her şeyimi sanala bağladı çalışma arkadaşlarım. Çizer bir arkadaşım **"Ben Feysi başka amaçla kullanıyorum. Senin sayfanı girmiş gibi oluyorum kendi haber kaynağında"** diyerek paylaşımlarımdan rahatsızlığını belirtti. Adı üzerinde değil mi? Paylaşım sitesi değil mi Fesbuk? Başka amaç ne ola ki acaba?

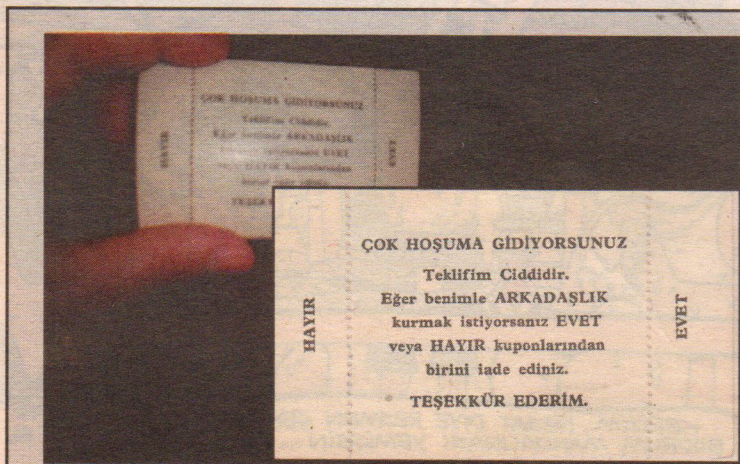
Kart Zampara

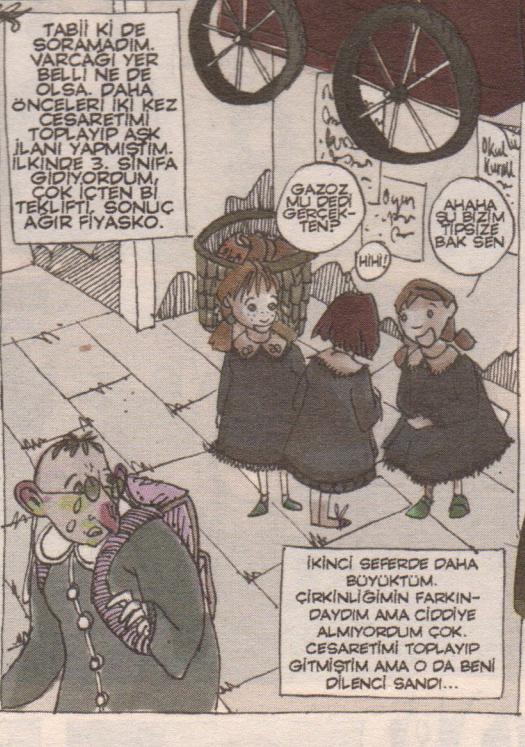
Ortaöğretim ve lise yıllarına ait albümlerimin arasında bulduğum bu kartviziti kimin verdiğini hatırlayamayacak olsam da, arkadaşlık teklifini değil, kartı beğenmişim. O zamanlarda mizahın içime işleyen tavrı, erkek arkadaş duygusundan daha ağır basmış olmalı ki, kartın hiçbir bölümünü koparmayıp arşivlemişim.

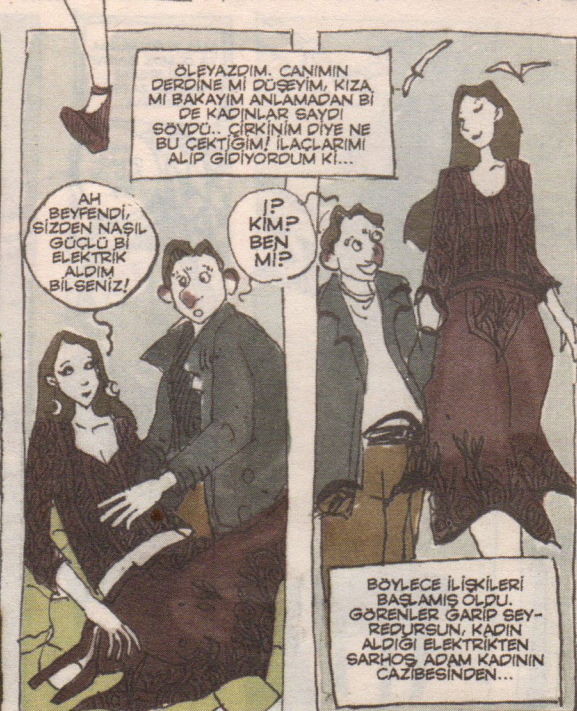
Şu sıralar sanal alemde, paylaşım sitelerinde, yerlisi, ecnebişi nostaljik ilginçlik

olarak dolanıyor, payım payım paylaşıyor.

O eski yıllardaki kartlı arkadaşlık teklifi yapan ince insanlar yerini, şimdilerde o jenerasyonun devamı olduğunu düşündüğüm, Feyzbukta arkadaş listesine ekleyen beylere bıraktı. Feyzbukta arkadaşlık isteği atmadan önce özel mesajdan izin isteyen centilmen tavırları ile атаға geçiyorlar. Kabul edilince de arkadaş listesine eklenen kişinin Feyzbuk duvarına teşekkür yazısı yazan kibar tavırları ile sanal alemin, taptaze nostaljileri ile sahibi hale getiriyorlar.



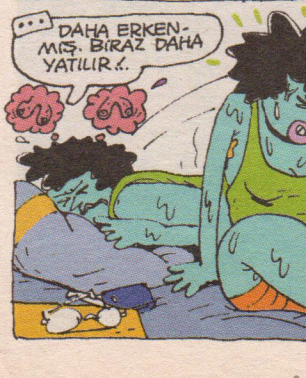
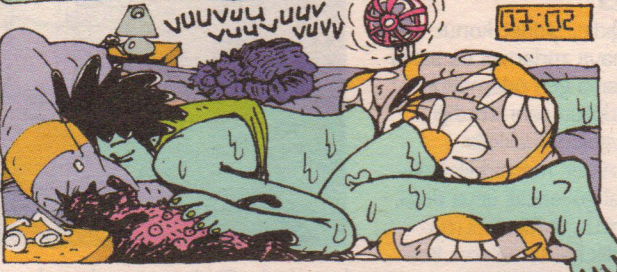




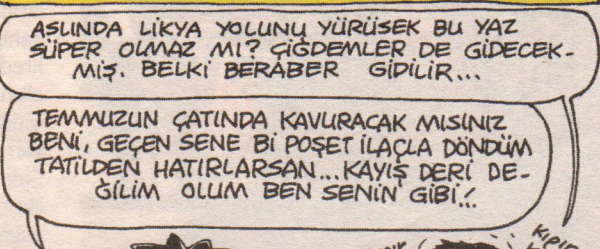
YETERSİZ BAKİYE

Betül Yılmaz

MACERA NO: 1 BAZI GELENEKLER VE YAŞI DİMEMESİ



MACERA NO: 2 TATİLDEN KAÇAN



raziyeicoglu@gmail.com

Raziye İçoğlu

Mayıs Fıskırtısı

Yemyeşil çimenler, boy boy çayırlar, kuşlar, beyaz ve sarı papatyalar, civil civil bir Mayıs ayı...

"Güneşi kaçırmadan çıkayım, otobüsten de olsa, börtü, böcek gönerek Anadolu Yakası'ndan Avrupa Yakası'ndaki dengiye gideyim" diyerek yola koyuldum. Herkes Mayıs civıltısına kapılmış olmalı ki, her daim sıkışık olan trafik yine çok sıkışık. Milim ilerlemiyor; durağan... Boğaziçi köprüsü girişi en az sekiz serit halinde ve hiç kıpırdamıyor.

O sırada otomobillerden birinden inen, tafta kumaştan olsa gerek, parlak gri takım elbiseli bir adam ayakları altına değerek çimlere doğru hızla koşmaya başladı. Koşarken havada uçan mor kravatının üçgen ucu ara ara görünüyordu.

Yol boyu ileri ya da geri istikamete doğru koşsa bir aracı, bir kişiyi yakalamaya çalışan bir suikastçi, unutulmuş bir yolcu diye düşünülebilir. Ama o yolun enine doğru köprü ortasında olsak intihar girişimi gibi anlaşılacak bir hızla koşuyordu.

Tretuvar engelini atletik bir sporcu rahatlığı ile atladi. Arkası dönüktü, ama fermuar açma hareketi olduğu anlaşılan bir hareketten salise sonra bacaklar arasından süzülen sıvı göründü.

Papatyalar; Mayıs baharı, tuzlu, asitli, amonyaklı bir duş ile karşılaşıyorlardı. Asitli tuzlu sıvı zavallıların başından aşağı hortumdan sıkılarak fıskırtılırcasına, bocalanıyordu.

Trafik durgun olduğundan, sürücüler de dahil herkes seyirci saflarındaydı. Otobüs içindeki gençlerden "Oohaaa! At işiyor sanki..." gibi argo teza-hüratlar, teyzelerden "tuuhh terbiyesiz!", pozitif yaklaşımcılardan "ne yapsın adamcağız çok sıkışmış", icatçılarından "araba içinde şişe, poşet türünden bişeye yapsın!" gibisinden tasarımlar üretiliyordu.

Sıkışan trafikten daha da çok sıkışan idrar akışı bitmek, dinmek, tükenmek bilmiyordu.

Otobüsteki söylevler fonda geniş hayal gücüm eşliğinde, uzun süren bu boşaltımla bahar hayallerim mitolojik tarihe kadar gerilemişti. Altı at, üstü insan olan mitolojik yaratığın papatyalar üzerine hacet gidermesi karelerine dönüşmüştü kafamda. Zincirleme saçma sapan hayaller dimağımda dolanıyordu. Ve amblemi o mitolojik yaratık olan otobüs firmasının şehirler arası lüks, tuvaletli otobüslerinin şimdi burada olmasını hayal ediyordum.

Hastane idrar tahlil laboratuvarları aklımın önünden geçiyordu. Kafamdaki oransal karşılaştırmalar; "Laboratuvardaki bütün hastaların idrar kaplarını toplasan bu boşaltımdan azdır" diyordu.

Temenni niteliğinde içsel keşkeller düşünür hale nasıl gelmişim acaba? "Nazi kampları işkencesinde fıskırtılan su gibi, araba yıkama salonundaki fıskiye gibi, aynı noktaya bıçak gibi tutmak yerine hortumu biraz daha gezdirse dolaşırsa, sallasa, hep aynı noktaya temas etmese bari." diye içimden geçirdiğime inanamıyordum.

Bir adam tarafından hunharca kirletilerek, katledilme safhasına gelmiş, baharın müjdecileri papat-yaların bahara ermeden baharı solmuştu.

Hani koklamak için burnumuza dayayıp içimize çektiğimiz, hani toplayıp öğretmenimize, annemize, sevgiliye verdiğimiz; hani sevir, sevmiyor diye fallar tuttuğumuz... Hani miniklerin ateşi düşsün diye toplayıp kurutup çayını yapıp biberonlarına koyup içirdiğimiz... Hani saç rengini açmak için saç-larımıza suyunu döktüğümüz papatyalar... Yok yok! Olamaz! Bu papatyalar o papatyalar değildir umarım. LeMan Dergisi'ne geldiğimde, LeMan cafede çalışan kızcağızlarından saçlarının kenarlarında, kulaklarına takılmış papatyalar... Hemen kızlar tarafından sakıdaki demetten kulağıma iliştiler istenen papatyaya "Hayııııı" diyordu susmayan dillerim. Kulağımın kenarına takılmak istenen o günahsız papatyanın bir anda şakağıma dayanmış bir klozet fırçası gibi görüldüğünü söylemeye dilim varamadı bir türlü...

Akşamsefası

Curcunah Bahar

Tek kadeh buzlu ayran içmeden sarhoş olabilmek...

Ada yeşillendi, ovalarda bir renk cümbüşü... Menekşe moru, ateş kırmızısı, papatya beyazı, sarı... Toprak Ana'nın rahmine düşen her yağmur damlası doğayı yeniden uyandırdı, can verdi. Sahili dövmekten yorulan dalgalar sakinleşti ritimli gidip, geliyor artık. Arada bir gökyüzünü kaplayan bulutlar zaman, zaman gök gürültüsü eşliğinde çakan şimşekler, yağın yağmurun tertemiz kokusu yeter kafaların dumanlanması için. Fora yelkenler şenliklere...

Bu yıl aynı hafta içerisinde kutlanan 1 Mayıs, Paskalya, Hidrellez ve **Raş haber**...İmroz'da Rum okulu açıldı müjdesi. Hepimizde bir neşe...bir şenlik, kimimiz buzukıyla halay, kimimiz bağlamayla sirtaki oynuyoruz. Üstüne vazife olmayanlarda aynı telden çalıyorlar. Akil adamlarımızın en gerisi "Okulun açılmasına itiraz etmeyeceğini" açıkça beyan etti. Ha şükür!! Yüreğimize su serpti. "Ya etsey-di??"

Biz adalılar geleneklerimizle bağlı insanlarız. 1 Mayıs sabahı akşamdan hazırladığımız piknik sepetlerimizle **"biz gideriz kırlara hep kırlara"**. Kapımıza asacağımız çiçeklerimizi topladıktan sonra uslu, uslu evlerimize döneriz. Öyle emekçiymiş, hakmış, yürüyüşmüş bizden çok uzak. Belki elli, altmış sene sonra...Bu sene başka bir adada Hios'ta, Yunanlı yoldaşlarla, kismetmiş 1 Mayıs'ı kutlamak. Çılgın Yunanlıların vazgeçilmez ve karşı konulamaz kurallarından biri bitmek bilmeyen grevler bir diğeri de eğlenmek. 1 Mayıs kutlamalarında da her ikisi vardı. Kamu ve özel sektör emekçileri ülkede yirmi dört saatlik grevle başladılar şenliklere. Kavurucu sıcağa rağmen cinnet sınırına yaklaşan emekçiler çoluğu çocuğuyla Hios'un meydanında bir araya geldi. Afişlerle hükümet aleyhine sloganlar atarken, pahalılık, işsizlik, bitmek bilmeyen vergiler, yasalardan haraçlara karşı yürüdük. Korteje eşlik eden tek polis bizlere yol açarak görevini büyük bir



hararetle uyguladı. Hios'un meydanında sergilenen 1 Mayıs konulu ilk, orta ve liselilerin resim yarışması ilginç ve düşündürücüydü. Körpe beyinlerin çelik çomak oynamak yerine çizgilerle **"Ekme, Eğitim, Özgürlük"** istemeleri, nasıl bir gençlik yetişiyor sorusunu

getiriyor aklılara. Büyüyünce tuttuğunu koparan mı yoksa kafayı sıyırmış bir gençlik mi? İşsizliğin ve sömürünün **"şiddet"** olduğunun altını çizen emekçiler Yunanistan İşçileri Genel Konfederasyonu'nu işgal ederek, yazdıkları bildiriyle şiddeti şöyle tanımlıyorlar: "Şiddet kırk yıl

rezalet ücretlerle çalışmak, emekli olup olmayacağını bilmemektir. Şiddet devlet tahvilleridir, soyulan emekli fonlarıdır, borsa sahtekarlığıdır...Şiddet konut kredisi almaya zorlamak ve sanki alınmışçasına geri ödemektir. Şiddet müdürün seni istediği zaman kovabilme hakkıdır... Şiddet işsizliktir, mevsimlik işçiliktir, sosyal güvenceli veya değil, asgari ücrettir. Şiddet patronların güvenlik harcamalarını kısmasından kaynaklanan iş



kazalandır. Şiddet aşırı çalışmaktan hasta olmaktır" Sevgili komşular, haklı mücadelenizi sonuna kadar destekliyoruz, çok zor bir dönem yaşadığınızı da biliyoruz ama şu son cümleliz...çalışma saatlerinizi bilmesek!!hanginiz hasta olacak kadar aşırı çalışıyor ha dostlarıım.

Savaş Kutlamah Paskalya

Yunanlıların Paskalya için başlattıkları, sonu gelmeyen kutlamalar sayesinde bana da eğlence çıktı. Ortodoksların Paskalya kutlamaları İsa'nın çarmıha gerilip öldürülüşü ve üç gün sonra dirildiği hafta olan Megali Evdomada(Büyük Hafta) özel ayinlerle başladı. (Katolikler bizden önce davranıp bir ay öncesinden öldürüp diriltirler)Paskalya öncesi Pazar, İsa'nı kutsal kent Kudüs'e eşeksirtında havarileriyle birlikte yaptığı son ziyaretini kutlanır. Halk tarafından zeytin dallarıyla karşılandığı, barış mesajları verdiği bu ziyaretten üç gün sonra çarmıha gerilecekti. Megali Pemti (Büyük Perşembe) sabah ayininde İsa'nın son yemeği anılıyor. Annesi ve on iki havarisiyle birlikte son kez bir araya geldiği yemekte ekmeği ve her derde deva şarabı kutsamış. Ekmeğin günahlarımıza karşılık olarak sunulan bedeni, şarabın ise Tanrıyla barışabilmemiz ve günahlarımızın bağışlanması için sunacağı kan olduğunu söylemiş. Perşembe günü bütün evlerde yağsız mercimek pişirilir ve içine sirke konur. Mercimek Panagia'nın (Meryem Ana) gözyaşları, sirke ise İsa'nın çektiği acıları simgeler. Aynı gün baharın renkleriyle yumurtalarımızı boyadık. Akşam ayininde İsa'nın çarmıha gerilişi temsil edildi. Megali Paraskevi (Büyük Cuma) kiliselerde İsa'nın sembolik mezarı yapıldı, çiçeklerle süslenip kadınlar ilahiler okudu.

Sakız adasında Paskalya kutlamaları "roket atışlarıyla" meşhurdur. Dünyada bu

çılgın geleneğin tek olması ve görkemli görüntüleri adayı yerli ve yabancı turistlerle dolduruyor. Bu yıl dışardan gelenlerin yüz bin olduğu söyleniyor. Vrontados'taki beş yüz metrelik mesafede bulunan Aziz Erityani ile Aziz Marko kiliselerinin arasındaki savaş çığlıklarıyla İsa'nın göğe çıkması çığınca kutlanıyor. Yaşlıların dediklerine göre bu gelenek çocukların sapanla karşılıklı kiliselerin camlarını kırarak başlamış, sonraları büyüklerde olaylara dahil edilmişler. Denizciler bakım için çekilmiş, silahlı gemilerin küçük toplanını getirerek yalnızca barut kullanarak Paskalya akşamı bir kilisenin avlusundan öbür kilisenin camlarını indirirlermiş. Bu kutlama savaş 1889 da iyice kontrolden çıkmış. Her iki tarafta karşı kilisenin çakıl taşlarından oluşan motifli avludaki taşları sökerek küçük toplanını doldurmak istemişler. Osmanlılar bu toplanın ada halkı tarafından ayaklanma için kullanabilecek korkusuyla el koymuşlar. Bu gelenek Alman istilası ve diktatörlük dönemi hariç günümüze kadar geldi. Aziz Erityani kiliselerinin hedefi Aziz Markos'un sembolü olan aslanı ve kilisenin kubbesi. Aziz Markos'luların hedefi ise karşı kilisenin çan kulesindeki saat. Kutlama hazırlıkları aylar öncesinden başlar. Roket yapımla ilgilenen ekipler kurulur. Paskalya haftası ekipler yoğun bir çalışma içindeler, diğer yandan belediye çalışanları da aynı tempoyla etraftaki evleri ve iki kiliseyi

çelik telle kaplamak için harıl, harıl çalışıyorlar. Cumartesi günü Vrontados adeta yasak bölge ilan ediliyor. Her iki kilise roketlerin fırlatma mekanizması kurulduğundan kimseyi yaklaştırmıyorlar. Belediye sabahtan her iki mahalleyi de boşaltıyor, arabalar çekiliyor. Kiliselerin çanları halkı Anastasi (İsa'nın gökyüzüne çıkışı) ayını için davet etiklerinde yarım saatlik ateşkes ilan ediliyor ki kiliselere girilebilsin. Tam gece yarısı ayindeki "Hristos Anesti" (İsa göğe çıktı anlamındaki sözler) ile savaş yoğunlaşıyor. Göğe yükselen İsa'yı yere indirmek istercesine yüzlerce roket fırlatılarak büyüleyici görüntülerle gece gündüze dönüştü meydanı koca bir bulut kapladı. O gece çalışan bir tek itfaiyeciler, hazır kıta bekleyerek ateş alan ağaçları, otları söndürerek Paskalya'yı küfür ede, ede kutluyorlar. Pazar sabahı ekipler keşfe giderek hedeflerin ne kadarını isabet ettirdiklerine teşhisler yapılıyor. Bu sene ekonomik krizden dolayı fazla roket yapılamamış sadece yüz yirmi binle idare etmişler. Sonunda çılgın rakipler birbirlerinin elini sıkarak yaptıkları "uzlaşma" ve seneye kapattıkları randevu var. Geçimlerine zar, zor para yetiştiren kafadan çalak Yunanlılar Paskalyayı bu denli coşkulu kutlayan tek halk. Kırk günlük perhiz sonunda her evin bahçesinde yapılan kaçıkaki (oğlak) ya da arnaki (kuzu) suvlaları, kokoreçler... Saldırı halinde yeme içmenin yanında şelale gibi akan uzolar, şaraplarla kefi ye gelen dostlarımız az da olsa ekonomik krizi unutma yolunu buluyorlar.

Kuzey Ege'de barışa yolculuk

Yıllardır birbirlerini kedi, köpek gibi yiyecek Türk ve Yunan halkları arasındaki düşmanlık duygularını yok etmek için yıllardır yorulmadan çalışan Defne Derneği(İstanbul) ve Nea Dafni (Atina) derneği tarafından, Türk-Yunan dostluk festivalinin bu yıl on ikincisi düzenleniyor. 4-7 Temmuz tarihlerinde Samothraki

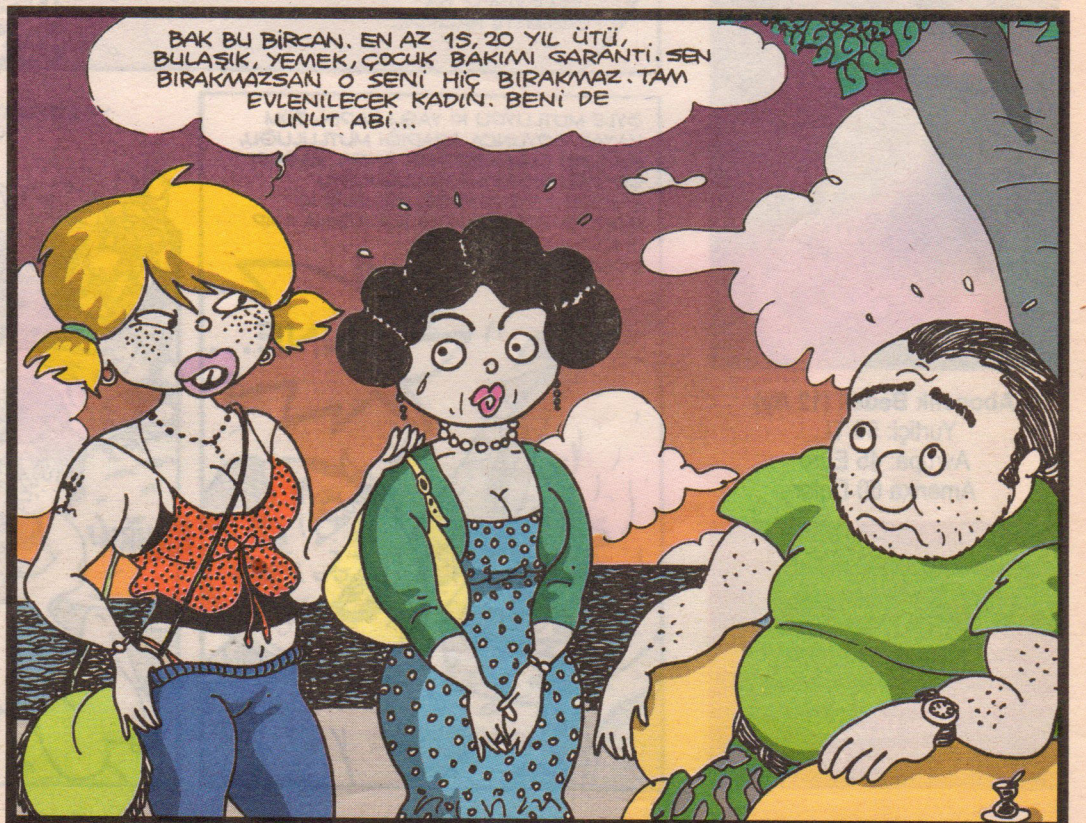
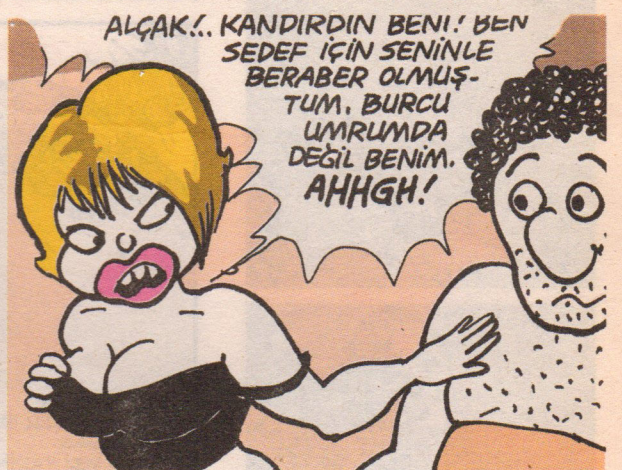
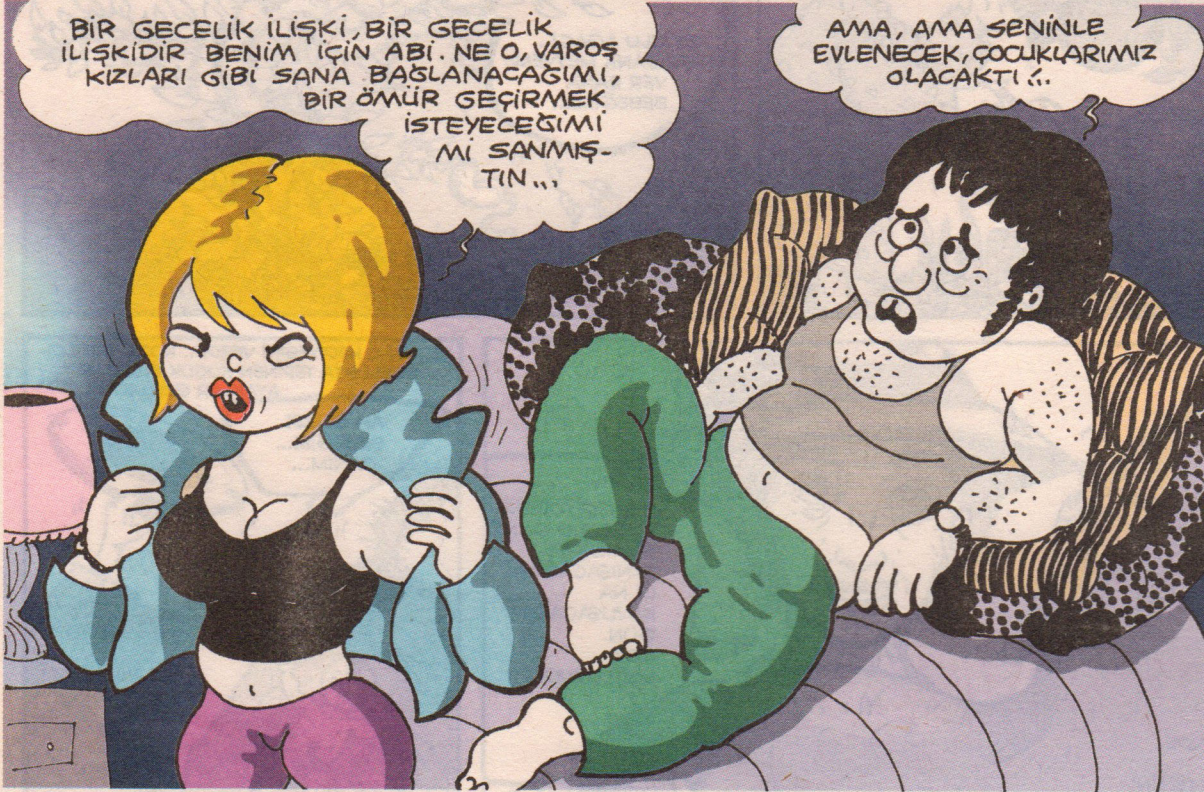
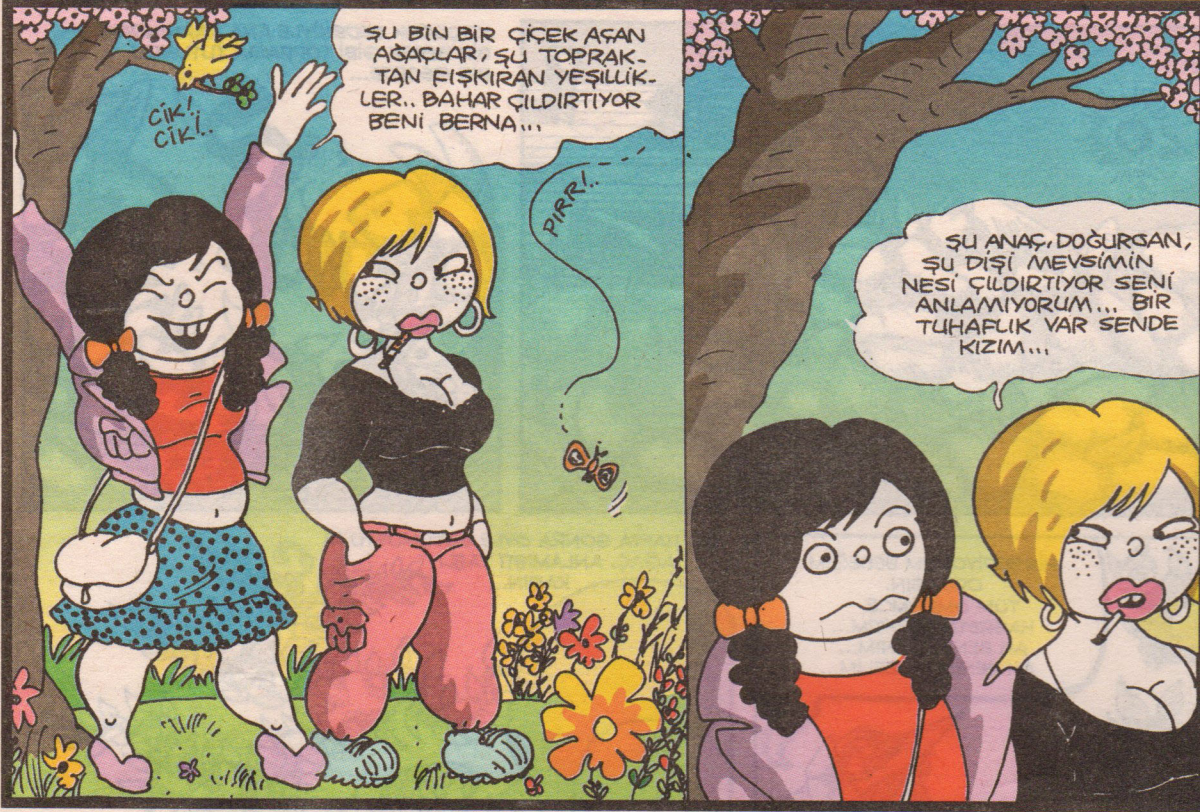
(Semadirek) ve Gökçeada(İmroz) arasında fırtınalar dincecek,barış yelleri esecek. Her yıl farklı konuları ele alan festival de bu sene Temiz Deniz konusuna yelken açıyor.

Gökçeada'da bir araya gelen Defne Derneği yöneticileri Nilüfer Tankahya, gazeteci Celal Başlangıç ve Belediye başkanımız etkinliği kamuoyuna ve basına duyurdu.

Yüzerek geçecek kadar yakın olan, bu güne kadar birbirlerine sadece dürbünle flört eden bu iki ada halkları düşmanlığa inat birlikte şarkılarla, halaylarla coşacak,

barış sofrasında kadeh kaldıracak.Hadi kızlar gelin bize katılın, bir barış asması da sizler dikin. Bağınızın ilk fidesi Barış için yeşersin.





BAYAN YANI 'na

**abone
olun,
mutluluk
evinize
gelsin**

Sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta, tişört, Bayan Yanı 1. cilt veya Bayan Yanı 2013 takviminden biri hediye...



Abonelik Bedeli (12 Ay)
Yurtiçi: 50 TL.
Avrupa: 45 Euro
Amerika 60 Dolar

Banka dekontunu 0212 245 38 06 ya
faksmanız veya adres ve tel.
bilgilerinizi
abonelik@leman.com.tr'ye
mail atmanız yeterli olacaktır.
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ:
0.212.292 95 65-66

KÜÇÜK KORKU HİKAYELERİ

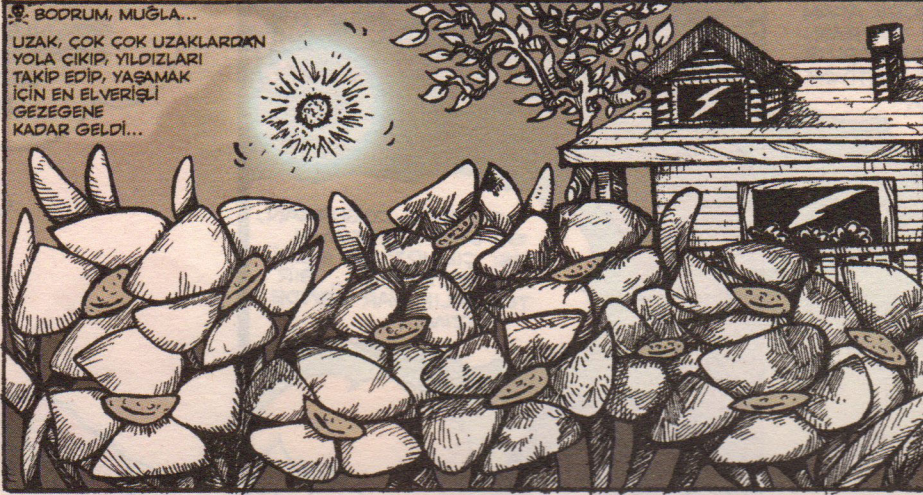
"ANNELER GÜNÜ HEDİYESİ"

SİBEL BOZKURT



... BODRUM, MUĞLA...

UZAK, ÇOK ÇOK UZAKLARDAN
YOLA ÇIKIP, YILDIZLARI
TAKIP EDİP, YAŞAMAK
İÇİN EN ELVERİŞLİ
GEZEGENE
KADAR GELDİ...



KÜÇÜK BİR BEBEĞİN ANA KARNINDAKİ
BİR BEBEK GİBİ TOPRAĞA TUTUNDU
BİR GECEDE...



BİR
HAFTA
SONRA
ANNESİNİ
DE
BULDU

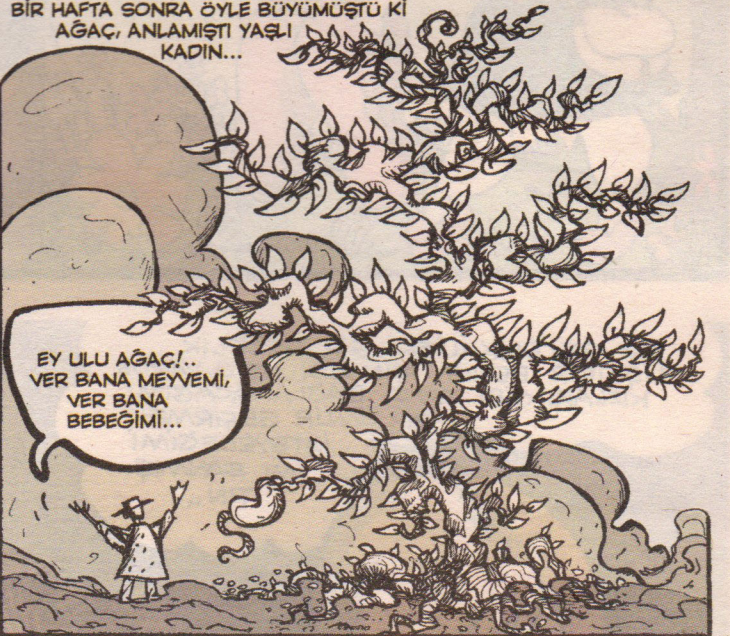
... HİÇ
BİR
ÇOCUĞA
ANNELİK
YAPAMAMIŞ
BU
ZAVALLI
YAŞLI
KADINI...

HİSSEDİYORUM BEBEĞİM
ORDASIN.
TÜM ÖMRÜMCE
HASRETİNİ ÇEKTİM...
AH BENİM CANIM...
AH BENİM GÜZELİM...



BİR HAFTA SONRA ÖYLE BÜYÜMÜŞTÜ Kİ
AĞAÇ, ANLAMIŞTI YAŞLI
KADIN...

EY ULU AĞAÇ!
VER BANA MEYVEMİ,
VER BANA
BEBEĞİMİ...



TAM DA
ANNELER GÜNÜNDE
AĞAÇ,
YAŞLI KADININ İSTEĞİNİ
YERİNE GETİRDİ.
BEBEĞİNİ O' NA
VERMEYE HAZIRDI...

HİSSEDİYORUM,
BUGÜN O GÜN!
BEBEĞİMLE
TANIŞACAĞIM,
O' NA
KAVUŞACAĞIM
GÜN.
ÇOK
MUTLUYUM...

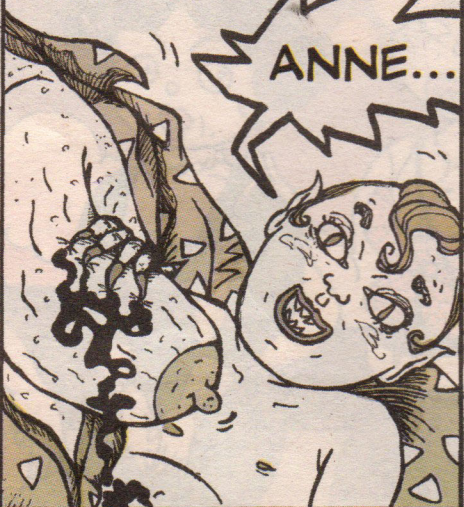


VE AĞAÇ HEDİYESİNİ VERDİ... KOZA YIRTILDI,
BOŞLUKTA TEPİNE KÜÇÜK ELLER VE
AYAKLAR GÖZÜKTÜ...

AH GÜZEL
BEBEĞİM...
CANIM...

ÖYLE MUTLUYDU Kİ YAŞLI KADIN, TÜM
HAYATI BOYUNCA ARADIĞI MUTLULUĞU,
HUZURU BULMUŞTU BİR ANDA. HASRET
ÇEKTİĞİ BEBEĞİNE KAVUŞMUŞTU
MUCİZEVİ BİR ŞEKİLDE, ANNELİK İÇ
GÜDÜSÜYLE BEBEĞİNİ KUCAĞINA ALIP
EMZİRMEK İSTEDİ
BOŞ MEMESİYLE...

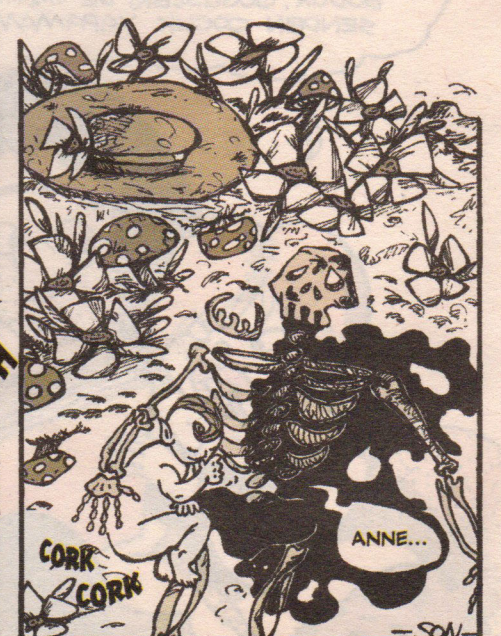
ANNE...

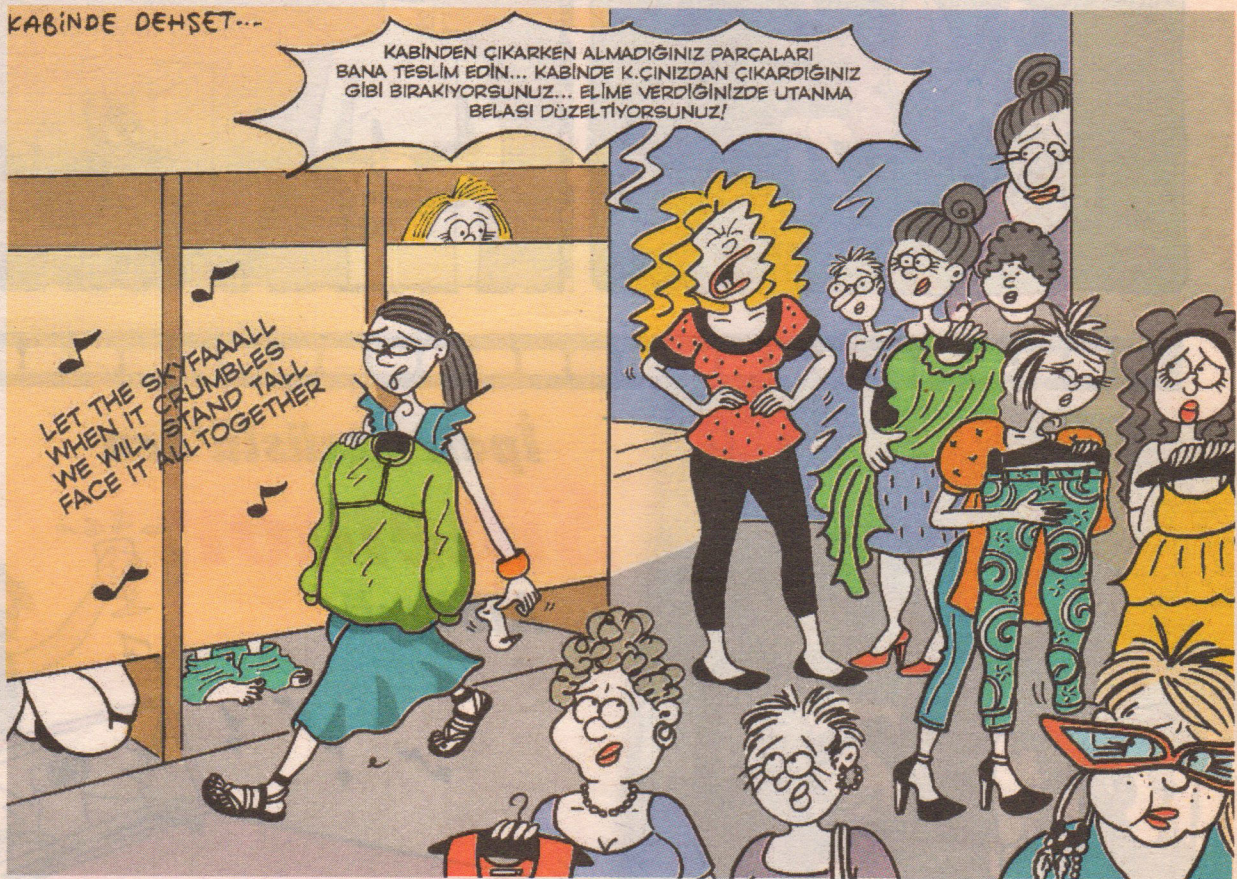
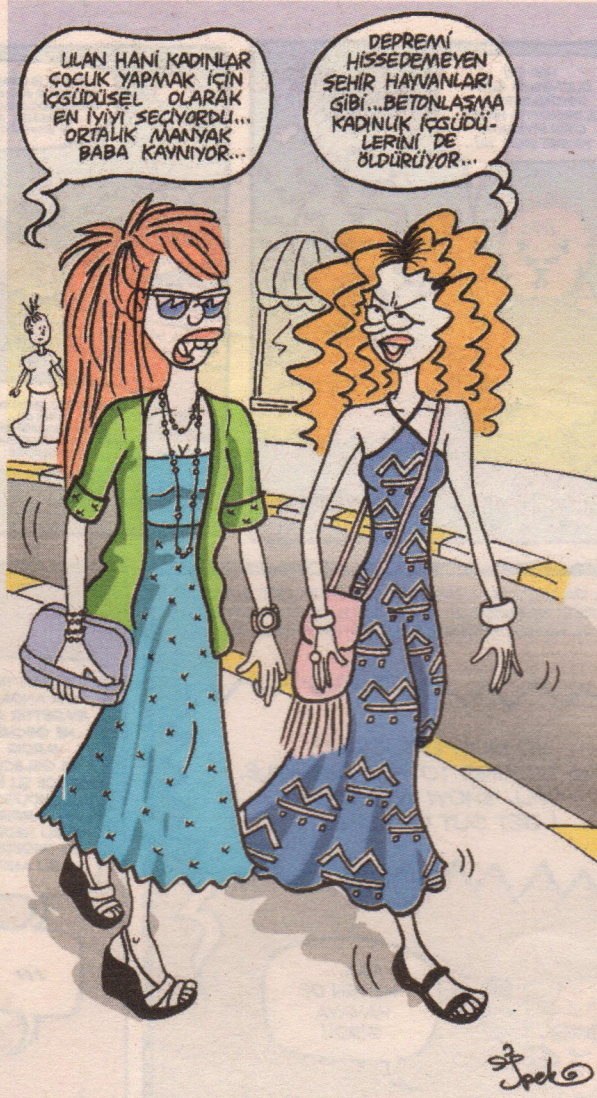


VE DOYURDU DA YAVRUSUNU...
CANIYLA...



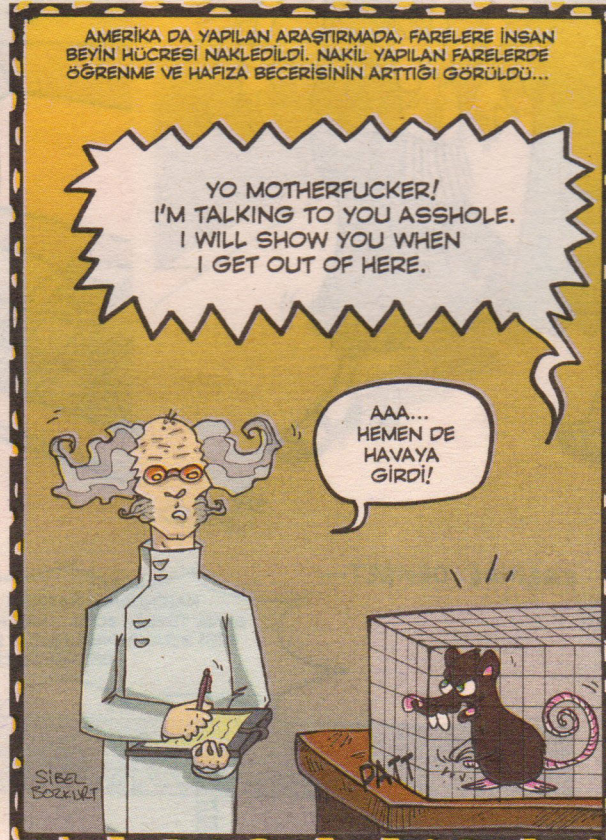
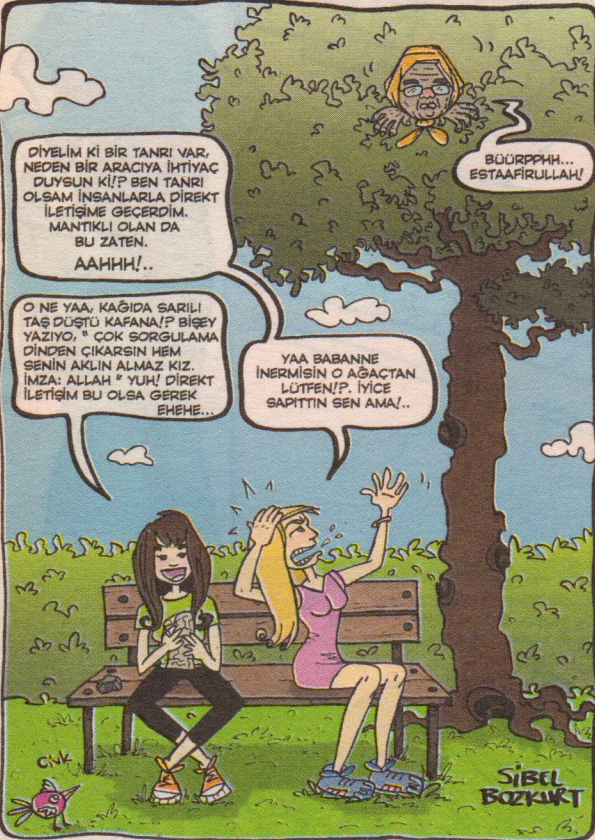
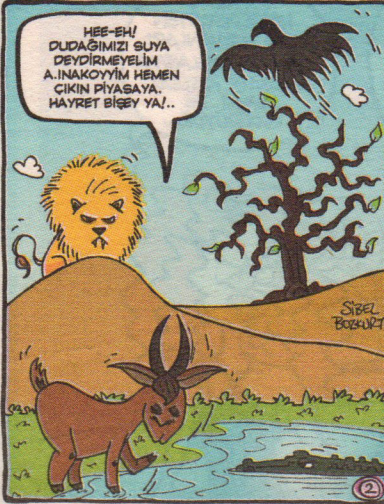
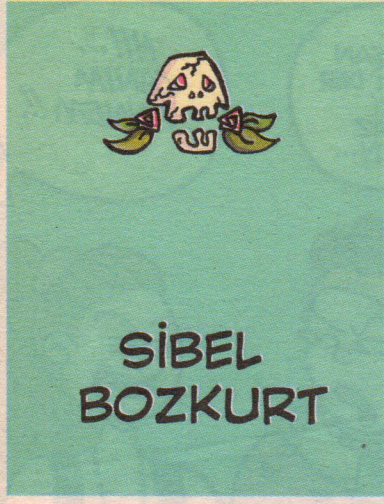
ARTIK O DA FEDAKAR BİR ANNEYDİ...





ÇALIŞIRKEN...





İpek Özsüslü'den **Sinemor** Albümü



GELİYOR...

BAYAN YANI

Haziran 2013-06
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

Fotoğraf Zafer Aknar Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret
Özdemir

ADRES: Firuzağa Mahallesi Deftardar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450 FAX: 0212 251 5754 BASKI: LeMan Ofset | Tel: 0212 858 0093 GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

harem

TUNCAY AKGÜL & KEMAL ARSTAN



